TİP haberleri

Her ayın 1'inde ve 16'sında yayınlanır siyasî dergi
Türkiye İşçi Partisi Merkez Basın Bürosu adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Nihat SARGIN
ADRES: Mithatpaşa Cad. No: 63/1 Yenişehir — ANKARA
Basıldığı Yer: Nüve Matbaası

●

İÇİNDEKİLER

Aybar: «Halkın ekmeği ve hürriyeti için direniyoruz..» Sayfa 2-3)
Aybar'ın Demirel ve Sükan'a cevapları Sayfa 4)
Sargın'ın Raporu (Sayfa 5-8)
Duyuru (Sayfa 8)
Genel Yönetim Kurulu Bildirisi (Sayfa 9)
TİP'den Haberler :
NATO'ya HAYIR Kampanyası (Sayfa 10)
Ekiciyi sömüren tütün soygunu (Sayfa 11)
Zonguldak'da emekçi bir daha ezildi (Sayfa 11-12)
TİP Meclis'de TİP (Sayfa 13-14)
Osmaniye olayları TİP'i şaşırtmadı (Sayfa 14)
Emekçi halktan partisine (Sayfa 15)

16 Şubat 1968
Yıl : 1 Sayı : 7 Fiatı : 75 Krş.
24 Sayı için yıllığı: 15 T.L.
Dış Ülkeler için Uçakla 50 TL

Türkiye İşçi Partisi'nin 7. Yıldönümü Dolayısıyla Genel Başkan

AYBAR'ın mesajı :

Bugün Türkiye İşçi Partisi sekizinci yılına basıyor. Emekçi halkımızı ve partili kardeşlerimi bu vesileyle candan kutlarım.

Türkiye İşçi Partisinin varlığı ve Milli Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm yolundaki bilinçli ve yürekli mücadelesiyledir ki, Türkiye'de Demokrasi meşrutiyetten beri ilk defa gerçek anlamını bulmuş, rayına oturmuştur. Türkiye İşçi Partisi kurulana ve sosyalizm akımı emekçi halk sınıflarına mal olana kadar Demokrasi, egemen sınıfların halkın sırtında oynadıkları bir tahtıravalliden ibaret kalmıştır. Demokrasi sol kanatsız olamaz. Sermaye güçleri karşısına, emek siyasî bir güç olarak dikilmelidir ki denge kurulsun ve tarihî akışıyla emekten yana dönüşsün.

Bugün sömürücü ve işbirlikçi sınıfların partimize karşı ateş püskürmelerinin nedeni budur.

Türkiye İşçi Partisi emekçi halkımızın biricik umut kapısıdır. Sömürücülerin bu kapıyı kapatmasına imkân vermeyeceğiz. Kendi oylarıyla halk kendi iktidarını kuracaktır ve bu Amerika'ya bağlı kapkaççı kapitalist düzeni temelden değiştirecek Anayasa'nın kâğıt üstünde kalan hükümlerini hayata geçirecektir :

— Toprak, ağaların elinden alınacak, topraksız veya toprağı yetmiyen köylülere parasız dağıtılacaktır;

— Halkın soyulması, sömürülmesine yol açan bugünkü Dış Ticaret, Bankacılık, Sigortacılık rejimine son verilecek, Dış Ticaret, Bankacılık, Sigortacılık halk yararına işletilmek üzere millileştirilecektir;

— Gerçek sanayileşme yolu açılacak, herkese iş, herkese işine göre gelir sağlanacaktır;

— Emekçiler gerçek hürriyete, insanca yaşama şartlarına kavuşacaklardır : çocuklar okuyacak, hastalara bakılacak, yaşlılar ele güne muhtaç olmayacaklardır. Ve de emekçi halkımız devlet yönetimine ağırlığını koyacaktır.

Bu mutlu günde, partimizin kurucusu emekçi kardeşlerimizi sevgi ve saygı ile anıyoruz.

Hepinize başarılar, sevgiler, saygılar.

AYBAR: «Halkın ekmeği ve hürriyeti için direniyoruz..»

Türkiye İşçi Partisi Genel Yönetim Kurulu'nun, 3-4 Şubat 1968 tarihlerinde yaptığı toplantı, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın yaptığı bir konuşma ile açılmıştır. Aybar'ın konuşmasının geniş özeti, aşağıdadır :

HALKIN EKMEĞİ VE HÜRRİYETİ İÇİN, YANİ GERÇEK DEMOKRASİ İÇİN DİRENİYORUZ :

Türkiye işçi Partisi Büyük Mecliste bir meydan savaşı vermektedir. Bu savaşı, halkın menfaatlerini, demokrasiyi ve Anayasayı korumak için veriyoruz. Emekçilerin ekmeği, işi, çocuklarının yarını için direniyoruz.

Hükümet, Anayasanın 89. maddesini işlemez hale getirerek, muhalefeti figüran haline sokmak istiyor. 89. madde Gensoru Önergeleriyle muhalefetin hükümeti denetlemesini sağlar ve çoğunluğun istibdadını bir ölçüde frenler. Anayasanın bu teminatını dolaylı yoldan kaldırmak, parlementoyu iktidarın buyruklarını tescile memur bir kalem seviyesine indirmek istiyorlar.

Biz bunu önlemek için direniyoruz ve direnen tek muhalefet partisi biziz.»

HİTLER'İN HALK ANLAYIŞI İLE DEMİREL'İN DEMOKRASİ ANLAYIŞI :

Konuşmasına yukardaki sözlerle başlıyan Aybar, hükümetin maksadının yalnız seçim kanununu geçirmek olmadığını, 89. maddeyi işlemez hale getirmek suretiyle dilediği bir kanunu parlementodan kolayca çıkarmak olanaklarına kavuşmak istediğini açıkladıktan sonra sermaye güçleri karşısında emek güçlerinin bir denge kurması ve bu dengeyi boyuna emekten yana dönüştürmesi demek olan Demokrasinin, Parlementoda muhalefetin, özellikle sosyalist muhalefetin dengelemesile gerçekleştiğini belirterek konuşmasına şöyle devam etmiştir :

«Sayın Başbakan'ın demokrasi anlayışı son derece ilkel; o derece ilkel ki, Hitler'in veya Mussolini'nin halk ve çoğunluk anlayışları ile sayın Demirel'in «sandıktan çıkma» tezi arasında hiç bir fark yoktur.

Hitler ile Mussolini de büyük çoğunlukların desteğini kazanmışlardı. Refarandumlarda Alman halkının % 90'ından çoğu Hitler'e «evet» demiştir. Ama bu çoğunluk ne Hitler'i, ne de Alman halkını kurtardı. Demokrasilerde azınlığın, çoğunluk olma olanakları bir hak ve hürriyet olduğu için değer taşır. Gene demokrasilerde (hayır !) demek ve bu (hayır)ı geçerli kılacak olanaklara sahip olmak ta bir haktır.

Meseleyi Türkiye gerçekleri içinde görelim. Henüz sınıf bilincine tamamen varamadığı için gerçekleri göremiyen halkımızdan, milyonlarca lira harcanıp, aldatıcı, göz boyayıcı bir propagandayla oy avcılığı yapılmaktadır. Böyle toplanmış bir oy çoğunluğunu ileri sürerek, bir de muhalefeti figüran haline getirecek tedbirler alınacak olursa Demokrasiden eser kalmayacağı muhakkaktır.

Yüzlerce yıl halkı politika dışında bırakılmış, fakat devlet tecrübesi büyük olan Türkiyede halkın uyanışı, bilinçlenişi son derece hızlı oluyor. 1950'de merkezci, tekelci, ceberrut OSMANLI TİPİ DEVLET yönetimini devirmiş olan halkımız KOMPRADOR TİPİ DEMOKRASİ'yi de elbet kısa zamanda düşürecektir.

Demokrasi elbet halk çoğunluğunun rejimidir. Ama bu çoğunluk, halk için ve halk tarafından bir yönetim için gereklidir. Yoksa halk tarafından olmayan, halk için değil, kompradorlar, ağalar için olan çoğunlukla demokrasi, ancak halkın sırtında oynanan bir oyun olmaktan öteye geçemez.

Biz, demokrasinin bir halk yönetimi; soyguna, sömürüye karşı emekten, emekçiden yana bir rejim olduğunu bilerek Büyük Mecliste tek gerçek muhalefet partisi olarak, ağalar - kompradorlar iktidarının tertiplerine karşı tek başımıza savaşıyoruz. Bazı hallerde kanunların çıkması için değil, çıkmaması için direnmek bir milli vazifedir. Türkiye İşçi Partisi, seçim kanununu ve giderek Anayasayı değiştirmek teşebbüsleri karşısında bilinçle ve cesaretle direniyor, millî menfaatlerimizi koruyor.»

AMERİKA - YUNANİSTAN - TÜRKİYE :

Konuşmasına devam eden Aybar, AP. iktidarının bu zorlamalara neden lüzum gördüğünü açıklamıştır. Ağa - komprador - Amerikancı bürokrat üçlüsünün, Amerikanın Türkiye'deki mevcudiyeti ile ayakta durabildiğini söyliyen Mehmet Ali Aybar, «seçim kanunu ve Anayasayı değiştirme doğrultusundaki zorlamaları, Amerikanın dünya hegemonyası planlarındaki başarısızlıklarla açıklamak gerekir» diyerek sözlerine şöyle devam etmiştir :

«Arap - İsrail savaşı, Amerikanın tahmin etmediği bir sonuç vermiş ve Sovyetler Birliği'nin Akdenize inmesine yol açmıştır. Askerî uzmanların ifadelerine göre, İskenderiye'yi sık sık ziyaret eden Sovyet Deniz kuvvetleri, Amerikan 6. filosunun gerek savaş, gerekse tehdit gücünü dengelemiştir. Mısır silâhlı kuvvetlerinin donatım ve eğitimi artık tamamiyle Sovyet uzmanlarına bırakıldığından, Orta Doğunun bu son derece önemli bölgesinde, denge Sovyet Rusya lehine bozulmuştur. İngilizlerin Aden' den kuvvetlerini geri çekme kararı almaları da Amerikanın durumunu büsbütün güçleştirmiştir.

Haritaya bir göz atılırsa manzara şöyle görünmektedir :

Suriye'de sosyalist bir hükümet iş başındadır. Mısır'ın durumunu belirttik.

Hiçbir Arap devleti, hatta Suudi Arabistan, hatta Kuveyt, Amerika ile yakın ilişkiler kurmağa cesaret edememektedir. Amerikan dışişlerince ortaya atılan Orta Doğu Paktı fikrini hepsi reddetmişlerdir. Amerikanın gerek stratejik, gerek ekonomik çıkarları iyice tehlikeye düşmüştür.

Gözlerimizi Uzak Doğuya çevirelim. Amerikanın yenilgisi daha açık olarak görülmektedir. Vietnam'a saldırı ve tırmanma politikası Amerikaya çok pahalıya malolmaya başlamıştır. Kuzeye tırmanırken Amerika şimdi Saygon'da elçiliğini korumak durumuna düşmüştür. Kuzey Kore, küçücük bir devlet; Amerikaya meydan okumaktadır. Kara sularında casusluk yapan Amerikan savaş gemisini suçüstü yakalamış, Amerikanın tehditlerine aldırmadan bağımsız, haysiyetli bir devlete ne yakışırsa onu yapmaktadır. Çin'e gelince, Amerikan emperyalizminin Asya'da uykularını kaçıran asıl odur. Mac Namara son konuşmasında orta menzilli nükleer Çin füzelerinin çok kısa zamanda operasyonel hale geleceğini ve Sovyetlerin kıtalar arası füzelerinin sayısını iki kata çıkardıklarını açıklamıştır. Ama Amerikanın Sovyetlerden dört kere daha güçlü olduğunu da sözlerine eklemiştir.

Dört kat daha güçlü olmasının Vietnam'da, Kore'de neye yaradığını Mc Namara'dan sormak gerekir. Hem Vietnam'la kıyaslanırsa, bu dört kat değil şüphesiz yüz kat, bin kat şeklinde beliren bir güçlülüktür. Ama bu gücü elçiliğini korumaya veya Pueblo'yu kurtarmaya hiç de yetmiyor.

Vietnam'da yenildi mi, — ki yenilecektir — Amerikanın dünya hegemonyası planları suya düşecektir. Yeni bir hamle yapabilmesi için bütün bu bölgede iki üssü kalmıştır : Türkiye ve Yunanistan..

Oysa Yunan halkı Amerikancı albaylar cuntasına boyun eğmiyecektir. Türkiye'de ise halkımız ikinci milli kurtuluş mücadelesini vermektedir. Türkiye ve Yunanistanın Amerikan nüfuzundan çıkmamaları için Vaşington sonuna kadar direnecektir. Yunanistanda Sol'un önü bir hükümet darbesiyle kesildi. Türkiye'de Amerikaya satılmış asker yoktur. Bundan dolayı Amerika başka yollar aramak zorunda kalmıştır.

Amerikan planının şu olduğu anlaşılmaktadır : Seçim kanunu değiştirilecek; üçte iki çoğunlukla iktidara geleceği tahmin edilen AP., sosyalizme açık demokratik Anayasamızı yürürlükten kaldıracak, Türkiye'de «Saygon demokrasisi» kuracaktır. Bundan başka sosyalizmin, demokrasinin yolunu kesmek için adi polis tertiplerine de girişmeleri, halkı sindirmek için geniş tevkiflere başvurmaları da ihtimal dışında değildir.

Ağalar - kompradorlar - Amerikancı bürokratlar üçlüsünün Amerika hesabına oynamak istedikleri oyun budur. Ama ne yapsalar nafiledir, buna izin verilmeyecektir.

Türkiye İşçi Partisi'ne verilmiş oyları seçim kanununu değiştirerek Adalet Partisine aktarmak, ne ikinci milli kurtuluş savaşımızı, ne sosyalizm akımını durdurabilecektir. Tersine, oylarının saptırıldığını ve parlementoda temsil edilmediğini gören halkla Amerikan emperyalizmi, ağalar - kompradorlar ve Amerikancı bürokratlar arasındaki zıtlaşma, temel çelişi büsbütün derinleşecek, haksız oylarla iktidarda bulunanlar tutunamıyacaklar ve bizi kurtuluşa, sosyalizme götüren yol daha da kısalacaktır.»

Aybar, daha sonra NATO'nun ve ikili anlaşmaların milli güvenliğimiz, bağımsızlığımız ve haysiyetimizde açtığı derin rahneler üzerinde durarak,

«Güvenliğimizi NATO içinde sağlıyoruz; NATO bize faydalıdır, diyenlerin, Vietnam ve Pueblo olaylarından sonra ne düşündüklerini öğrenmek eğlenceli olacaktır.»

dedikten sonra, Türkiye'nin milli savunma politikasını, milli kurtuluş savaşı gereklerine göre temelden değiştirmesi gerektiğini açıklamıştır.

Genel Başkan Aybar, Türkiye sosyalizminin özelliklerini belirterek konuşmasını bağlamıştır.

Aybar'ın «Türkiye Sosyalizminin Özellikleri» ve «İşçi Sınıfının Öncülüğü» konularına değinen ve daha sonra 10 Şubat Pazar günü Ankara il Başkanlığı'nın düzenlediği bir konferansta da tekrarladığı konuşmasını, önümüzdeki sayıda tam olarak yayınlayacağız.

DUYURU

Siyasî Partiler Kanunu'nun, seçimlerde aday olmak isteyen il ve ilçe yönetim kurulu üyesi aday adaylarının, ön seçimden 90 gün önce istifa etmeleri gerektiğine dair hükmü hatırlanarak, teşkilâtımızdan, mahallî seçimlerde de bu kurala uymak gerekli olup olmadığı sorulmaktadır. Bu mecburiyet, ancak, Türkiye Büyük Millet Meclisi, yani milletvekili ve senato seçimlerinde bahis konusudur. Ancak memur durumunda olanların, bulundukları yerden aday olabilmeleri için, seçimin başlangıç tarihinden (bu seçimde 30 Mart 1968) iki ay önce memuriyetlerinden istifaları gerekir.

Bilgi Edinilmesi Rica Olunur.

Nihat SARGIN

Genel Sekreter

Aybar'ın Demirel'e cevabı

Hâkim sınıfların temsilcileri siyasî partilerin, Seçim Kanunu'nu değiştirerek, TİP'in temsil ettiği Türk sosyalist hareketini Meclis dışı bırakma çabalarını engellemek üzere, Türkiye İşçi Partisi tarafından, Millet Meclisi'nde yapılan çalışmalarla ilgili olarak, Başbakan Süleyman Demirel tarafından TİP'e yöneltilen saldırı, TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar tarafından cevaplandırılmıştır.

Aybar'ın, TİP'i millete şikâyet edeceğini söyleyen Demirel'e cevabı şöyledir :

Adalet Partisi Genel Başkanı ve Başbakan Demirel, siyasî mücadelenin, siyasî kavga halini almasına taraftar olmadığını söylemiş. Samimiyetsizliğin, başka türlü görünmeğe çalışıp göründüğünün aksi olmanın yeni bir örneği bu sözler. Cuma günü Millet Meclisi müzakerelerini izleyenler AP. liler ve başkanlarının siyasî kavgaya taraftar olup olmadıklarını gözleriyle görmüşlerdir. Türkiye İşçi Partili hatiplere sövmeler, tehditler savuranlar arasında Bakanlar ve Başbakan da vardı.

İşte AP. politikası budur. Uslu akıllı, hürriyetten, demokrasiden, halktan yana görünmek, sonra hürriyeti boğmak, halkı sömürmek için her türlü işi yapmak...

Türkiye İşçi Partisini millete şikayet edeceklermiş; Meclisi çalıştırmıyor, halk yararına kanunlar çıkarılmasını engelliyor diye... Türkiye İşçi Partisi demokrasi, bir çoğunluk istibdadı haline getirilmesin diye iki birleşimdir direniyor. Tutalım ki, bu iki birleşimde çok önemli kanunlar vardı da, geçiremediler. Peki üç yıldır TİP'in engellemesi mi vardı ki, Halk yararına hiç bir iş görmediler. Ne yaptılar : Toprak reformu mu ? dış ticarette, bankacılıkta soygunu mu önlediler ? Halkın geçim yükünü mü hafiflettiler ? Tütün kanunu, Fındık kanunu, Pamuk kanunu mu getirdiler ? Hayır hiç birini yapmadılar. Ama işçinin biricik güveni olan «Kıdem tazminatı»nın kaldırılması hazırlıkları içindedirler. Şimdi de halkın bize vereceği oyları seçim oyunu ile kendilerine aktarıp Mecliste hak etmedikleri milletvekillerine sahip olmak istiyorlar. Ve biz kavga istemiyoruz, kavga çıkaranları, Meclisi işlemez hale getirenleri Halka şikayet edeceğiz diyorlar.

Bu samimiyetsizlik örneği; aynı zamanda halkı, olup bitenlerden habersiz iradesiz bir varlık saymanın saygısızlık örneğidir de...

Halka şikayet edeceklermiş ! Halkı, habersiz ve gafil sanan bu soygun düzeni yöneticilerine Halk bir gün elbet hak ettikleri cevabı verecektir.

Aybar'ın Sükan'a cevabı

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, İçişleri Bakanı Faruk Sükan'ın, Cumhuriyet Senatosu'nda, TİP'i komünistlikle suçlayan gerçek dışı konuşmasını, sert bir dille cevaplandırmıştır.

TİP'in, Suriye'deki BAAS Partisi ile ilişkileri olduğu ve Akdeniz İlerici Partiler Konferansı'nda komünist partilerin katıldığı yolundaki iddialar. Aybar tarafından şöyle cevaplandırılmıştır :

İçişleri Bakanının Türkiye İşçi Partisi ile ilgili sözleri yalan ve tahriflerle doludur. Maksat, halk oyunu Türkiye İşçi Partisine karşı kışkırtmaktır. Maksat, Amerika aleyhtarı istiklâlci hareketi baltalamak ve Amerikaya dayanan bugünkü sömürü düzenini sürdürmektir. Maksat, Meclisten ve imkân bulurlarsa politika sahnesinden sosyalist kanadı silmektir.

Sükan'ın gerçekle ilgisi olmayan tahrif edilmiş beyanları şunlar :

1 — Türkiye İşçi Partisinin Baas Partisi veya herhangi bir yabancı partiyle irtibatı yoktur. Fakat Arap devletlerindeki sosyalist partiler ve milli kurtuluş hareketleriyle fikir ve görüş teatisinde bulunmak en samimi arzumuzdur. Yakın tarihi bağlarla bağlı bulunduğumuz ülkelerin ilerici hareketlerini tanımakta ve bizdeki sosyalist hareketi onlara tanıtmakta büyük yarar görmekteyiz :

2 — Akdeniz İlerici Partiler Toplantısı, komünist partiler konferansı değildir. Roma'daki toplantıya 10 sosyalist veya milli kurtuluş hareketi partisi ile 5 komünist parti katılmıştır. Konferansın amacı Akdenizi, istisnasız bütün yabancı askeri kuvvetlerden temizlemek, özellikle Amerikan emperyalizmi ile mücadele etmektir. Bunlar Türkiye İşçi Partisinin, uğrunda yıllardır mücadele ettiği amaçlardır.

3 — Türkiye İşçi Partisi, asıl bugünkü hükümetin anlayışsız, ırk ayrımı gözeten doğu politikasının bölücü ve son derece tehlikeli olduğu inancındadır. Bizim bu konudaki görüşümüz açıktır :

Anayasanın 3. maddesi ışığında, yani Türkiye'nin milleti ve ülkesiyle bölünmez bir bütün olduğu prensibinden hareket ederek Anayasamızın 12. maddesinin eksiksiz, tastamam uygulanmasını istiyoruz; yani dil ve mezheplerinden ötürü doğulu vatandaşlara ikinci derecede vatandaş muamelesi yapılmasına ve doğulu vatandaşların horlanmasına karşıyız. Bunu Anayasamıza aykırı, üstelik son derece tehlikeli bir politika sayıyoruz.

Doğu mitinglerinde bunları söyledik. Doğu meselesinin temelinde İçişleri Bakanının savunduğu bugünkü kapkaç sömürü düzeni yatmaktadır.

İçişleri Bakanı tahrif edilmiş bin demeç verse de; Türkiye İşçi Partisini maskeli komünist partisi olmakla on bin kere suçlasa da nafiledir. Emekçi halkımızın milli, istiklâlci, sosyalist biricik partisi olan Türkiye İşçi Partisi iktidara gelecek ve halkın sırtından geçinenlerin bugünkü bozuk düzenine mutlaka son verecektir.

Genel Sekreter Sargın'ın Raporu

Geçtiğimiz üç ay, dünyada ve yurtta çok önemli gelişmelere sahne oldu. Karşıtlıkların daha keskinleştiği, hızla gelişen olaylarla yüklü yeni bir döneme girmiş bulunuyoruz.

DÜNYADA DURUM :

Amerika ve Vietnam :

Amerika Vietnam'da yenilmektedir. Daha bir iki gün önce Vietkong kuvvetlerinin ülkenin hemen her tarafında giriştiği büyük taarruz ve bir çok şehirleri, kısa süreli de olsa ele geçirip üsleri, uçakları tahrip etmesi, hatta Güney Vietnam'ın başkenti Saygon'da, şehrin göbeğinde bir müddet üstünlüğü sağlamaları ve Amerikan elçiliğini dahi büyük kısmıyla işgal etmeleri, Amerika'lıları şaşkına çevirmiştir.

1967 Ekiminden beri Vietkong'un stratejik ve taktik üstünlüğü ele aldığı göze çarpmaktaydı. Anlaşılan odur ki, Amerika'lılara eninde sonunda Vietnam'ı terk düşecektir. Kahraman Vietnam'lılar, «halkların yenilmezliği» ilkesini, kan ve ateş pahasına, nice yokluklar, acılar pahasına emperyalizmin büyük devi Amerika'ya kabul ettirmektedirler; daha önce Fransız emperyalistlerine kabul ettirdikleri gibi..

Pueblo casus gemisi olayı Uzak Doğu'da Amerika için ikinci bir darbe olmuştur. Başlangıçta, gemisinin uluslar arası sularda yakalandığını iddia ederek durumu çok ciddi, hattâ vahim olarak niteliyen Vaşington, önce kükremiş, dişlerini göstermişse de, sonunda meselenin Birleşmiş Milletlerde, Kuzey Kore temsilcilerinin de hazır bulunacağı bir toplantıda müzakere edilmesine razı olmuş, Kuzey Kore'liler de katılmıyacaklarını bildirdiklerine göre, meselenin kendileri için bir çıkmaza sürüklenmesini veya uyutulmasını kabul etmiş bulunmaktadır. Her fırsatta Uzak Doğu savaşını daha kuzeye «sıçratma» eğiliminde olan Amerika'nın, bugün kuzeyde ikinci bir cephe açmaya gücü yetmemektedir.

Gerçekten, Vietnam savaşı ve onunla birlikte isteklerini ve gücünü kabul ettirebilmek için bütün dünyada giriştiği askerî ve diğer müdahale ve harcamalar, Amerika'yı askerî ve malî kaynaklarının sınırına kadar getirmiştir. Bir yandan, 1950 Kore savaşında olduğu gibi, savaş dolayısile ekonomisi buhranın eşiğinden dönmüş, istihdam imkânı artmış; beri yandan süre giden savaş, kaynaklarını zorlamaya başlamış, emperyalizmin bu önde gelen devine de imkânlarının nihayet bir sınırı olduğunu göstermiştir. Bu yüzden feza araştırmalarında, dış yardım programlarında, turist giderlerinde önemli kısıtlamalara gidilmektedir. Ayrıca memleket içinde, bundan önce zenci gettolarında baş gösteren ayaklanmaları önlemek üzere düşünülen hayat seviyelerini geliştirme programları da geri bırakılmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri hazinesinde yaklaşık olarak 13 milyar dolarlık altın stoku bulunduğu, buna karşı ülke-dışı piyasalardaki dolar miktarının 60 milyarı aştığı, ortak pazar ülkelerinin altın stoku bakımından Amerika'yı geçtiği ve nihayet buna bağlı olarak Çin'in «uluslar arası ödemelerin Fransız Frangı ile yapılması»nı önerdiği gözönüne alınırsa, «%25 lik altın karşılığı» şartının neden kaldırılmak istendiği kolayca anlaşılacaktır. Özetle, son çabalar, dolara dayanan ve dolayısile Amerika tarafından güdümlenen uluslar arası para sistemini kurtarmak içindir; fakat sistemde gedik açılmış bulunuyor.

İNGİLTERE :

İngiltere'de durum daha açık olarak ortaya çıktı. Sterlin devalüe edildi. İktidarda Labour Party'nin bulunmasına rağmen sosyal harcamaların kısılacağı açıklandı; sosyalleştirilmiş sağlık hizmetleri tehlikeye giriyor; 600 bin civarındaki işsiz sayısı giderek artıyor. İngiltere'nin gayri safi millî hasılasındaki net artışın son iki yıldır sıfır olması, dünya ödemelerinin üçte birinin Sterlinle yapılmasına karşılık toplam dünya ticaretine oranla İngiliz ticaretinin ancak % 8 civarında bulunması ve piyasadaki İngiliz parasını destekliyecek miktarda İngiltere'de mal üretilememesi ve altın bulunmaması, neticede Sterlin değerinin düşürülmesinin etkenleri oldu. Bir yandan «Aden» üssünün boşaltılması, diğer yandan 1971 yılına kadar Hongkong dışında, Süveyş'in doğusundaki bütün üslerin tasfiye edileceğinin açıklanması, ikiyüz küsur yıllık klâsik İngiliz sömürgeciliği için sonun başlangıcı sayılabilir. Vaktiyle «üstünde güneşin batmadığı» imparatorluk ,adım adım tasfiye edilmekte. Fakat yeni emperyalizmin kurallarına uyularak, geride ya kendine bağlı maşaların iktidarını, ya bağımsız bir ekonomi imkânı olmayan suni devletler, ya da sömürgeciliğin «ayır, böl, hâkim ol» politikasına uygun olarak körüklenmiş etnik veya dinsel ayrılıklar bırakarak...

Afrika sömürgelerini, Hindistan-Pakistan ve Kıbrıs'ı hatırlıyalım. Yeni doğan Güney Yemen Halk Cumhuriyeti için de durum farklı değil. 129 yıllık İngiliz egemenliği süresince ortaçağ geleneklerini sürdüren, bu yönde kışkırtılan sayısız emirliğin kurulduğu bu bölgede geleneksel tarım ihmal edilmiş, sanayiin gelişmesine imkân verilmemiş ve yaşaması için bütünüyle İngiltere'ye bağlı bir sömürge oluşturulmuştur. Ülke gelirlerinin % 30'u İngiliz'lerin Aden üssünden, gerisi de Aden limanından sağlanmaktaydı. Üssün boşaltılması, Süveyş kanalının kapatılması dolayısile limanın da işlemez hale gelmesi, ülke yöneticilerini, daha bağımsızlıklarının ilk günlerinde ciddi problemlerle karşı karşıya getirmiştir.

ORTA DOĞU ve KIBRIS :

Orta Doğu kaynayan bir kazan halindedir. Güney Yemen'in hemen kuzeyinde Yemen Cumhuriyet kuvvetleri ile Suudi Arabistan tarafından desteklenen İmam Bedr'in arasında iç savaş sürüp gitmektedir. Arap-İsrail çatışması bugün için diplomatik alana kaymış olmakla beraber bir çözüme varmış değildir. Varacak gibi de görünmemektedir. Diğer yandan geçtiğimiz dönemde Kıbrıs'ta, Rumların Geçitkale-Boğazköy saldırısı ile alevlenen buhran, savaşı kapımıza kadar getirdi. Ve ancak —ne iddia ederse etsin— iktidarın, sonunda yüz geri etmesile şimdilik yatıştı. Böylece, Amerika ve NATO gibi karşı güçlerden medet uman, ancak NATO içinde bir çözümde ısrar eden; doğrusu, başkasını da arzu etmeyen ve de elinden gelmiyen iktidar hükümeti, Kıbrıs sorununu gerek kendimiz, gerek adadaki Türk cemaatinin yararına çözme fırsatını bir kere daha, belki de son defa elinden kaçırdı. Hem de Büyük Meclisin, bütün partilerin oy birliğile müdahale için desteğini almış olmasına rağmen.

Partimizin yetki kararına olumlu oy kullanmasında birinci etken, Kıbrıs buhranının ikinci millî kurtuluş mücadelemizin bir safhası olmasıdır. Gerçekten, 46 yıl önceki emperyalizm dokusu, diğer bir deyişle Anglo-Sakson emperyalizmi ve onun uzantısı durumunda bulunan Yunan burjuvazisinin genişleme girişimi, bugün Kıbrıs'ta; gene Türkiye'nin karşısındadır. Şu farkla ki, Yunanistanın gerisindeki devlet, artık İngiltere değil, Amerikadır. Türkiye'nin güvenliği ve Kıbrıs'ın geleceği birbirine sıkı sıkıya bağlıdır. Unutmamalı ki, bugünkü durumu ile Kıbrıs, müstesna bir üstür. Amerikan ve İngiliz emperyalizminin Türkiye ve Orta Doğuya bir sıçrama tahtasıdır. Bütün bunlardan dolayı, Partimiz, Kıbrıs buhranının ilk patlak verdiği günden beri meselenin çözümünü bir bütün olarak ele almış ve Kıbrıslı soydaşlarımızın hak ve hürriyetlerinin teminat altına alınmasıyla Türkiyenin emniyetinin sağlanması işini birlikte mütalâa etmiştir. Bu nedenle de, meselenin çözümünün, Amerika ve NATO içinde, onların telkin ve etkileri altında olmasına imkân olmadığını tekrarlamaktadır.

Amerikanın baskı ve nüfuzu altında zevahiri dahi kurtaramıyan bir pazarlıkla, Yunan cunta hükümetiyle anlaşan Demirel hükümetinin halk oyuna «barış yolu ile başarılı bir çözüm» olarak sunmak istediği anlaşma, bağımlı ve kişiliksiz iktidarın zavallıca tutumu konusunda daha nice vatandaşımızın gözünü açan bir fırsat

→

Sargın'ın raporu

yaratmış oldu. Gerçekten, bugün Zürih ve Londra antlaşmalarıle vücud bulan Kıbrıs devlet düzeni fiilen ortadan kalkmış, Türkler dört yıldan beri yönetimden uzaklaştırılmış durumdadır. Daha çok cemaat içi politik endişelerle kurulduğu intibaını veren Türk yönetimi Lefkoşe'nin Türk kesimi dışında fiilî bir anlam taşımıyor. Son günlerde Makaryos'un isteği üzerine bir çok memleketlerin elçileri de Türk yönetimile hukukî münasebetlerini kesmiş bulunmaktadırlar. Yunanistanın bu çabayı bahane ederek askerlerini geri çekmeyi durdurduğu söylenmektedir. Türkler üzerinde, suları kesme, yiyeceksiz bırakma gibi baskı tedbirlerine gidilmiştir ve gidilmektedir. Ve de en önemlisi, ada Türkleri yersiz ve işsiz, yıllardır bekledikleri çözümün her seferinde biraz daha uzaklaştığını görerek direnme azmini yitirme durumundadırlar. Ve zamanın lehine çalıştığını bilen Rum yönetimi adım adım nihai gayesine doğru yol almaktadır. Hükümetin, barışçı yollarla kazandığını söylediği zafer ancak budur.

YUNANİSTANDA KARŞI - DARBE TEŞEBBÜSÜ :

Kıbrıs buhranından sonra Yunanistanda cuntaya karşı kralın başı çektiği bir karşı darbe hareketi görüldü; olaylar birgün içinde gelişti ve kralın memleketi terketmesile sona erdi. Bundan sonra İtalya'da kralla girişilen temaslar, indirilen resimlerin tekrar asılması, tekrar kral ve kraliçe adına dualara gidilmesi olaya tam bir operet havası verdi. Amerikan emperyalizminin tezgâhladığı bu karşı darbe aldatmacasını geçerli bir doğrultuda yorumluyabilmek için gelişmeleri, cuntanın ilk müdahalesinden bu yana değerlendirmek gerek. Sınıf çelişkileri giderek keskinleşen Yunanistanda gelişen ilerici güçlere karşı ve yapılacak genel seçimlerden sonra eli altından çıkmağa yönelen ülkede hakimiyetini pekiştirmesi bakımından Amerika'nın ve bağımlı Yunan burjuvazisinin pek işine gelen darbe hareketi, beklendiği ölçüde pürüzsüz yürümemiş, içte ve dışta bu yönetime karşı azımsanmayacak tepkiler olmuştur. Böylece bir karşı darbeyle, günleri ister istemez sayılı olan cuntanın yerine, sol partilerden arıtılmış bir demokrasicilik oyununu oynamak üzere kral sahneye çağırılmıştır. Kralın kaçışından sonra yakın günlere kadar eski hükümetin Amerika ve uyduları tarafından tanınmamasının nedeni de budur. Öyle görünüyor ki, pazarlıkta anlaşınca kral ergeç tekrar dönecek ve aynı oyun yeniden oynanmak istenecektir.

İLERİCİ PARTİLER KONFERANSI :

Akdeniz bölgesinde, özellikle Orta Doğu'da emperyalist kışkırtmaların sonucu üstüste kendini gösteren buhranlar, Yunanistanda darbe hareketi, İsrail'in Araplara saldırısı, Kıbrıs buhranı, Akdeniz çevresi memleketlerinin anti - emperyalist, ilerici güçlerini karşı tedbirler almak amacıyla bir konferansta bir araya getirmek düşüncesine yol açmıştır. Önce İtalya'da birkaç partinin temsilcisinin katıldığı küçük hazırlık toplantısı, daha geniş çapta olarak Yugoslavya'da tekrarlanmış ve nihai konferansı hazırlamak üzere son bir hazırlık toplantısının 22 - 23 Ocak tarihlerinde Roma'da toplanması kararlaştırılmıştı. Bu toplantıya memleketimizden de yalnız Partimiz davet edilmiş bulunuyordu. Ev sahibi İtalyan Sosyalist Proleter Birliği Partisinin bir merkez organı üyesini bizzat Ankaraya göndererek yaptığı daveti, — daha önceki çalışmaları da bu üyeden soruşturarak öğrenen ve konferansın, bağımsızlığa saygılı, anti emperyalist ve anti - NATO politikamız doğrultusunda olacağını tespit eden — Merkez Yürütme Kurulumuz kabul ederek, son hazırlık çalışmalarına katılmak üzere Genel Sekreter Rıza Kuas ve Merkez Yürütme Kurulu üyesi Sadun Aren arkadaşlarımızı Romaya göndermiştir. Toplantıda Partimizi temsil eden arkadaşlarımız bir yandan aktif bir rol oynayıp Amerikan emperyalizmi, NATO, Arap - İsrail çatışması, Kıbrıs ve Faşizm hakkında Partimizin görüşlerini savunarak nihai toplantının gündeminin hazırlanmasına katkıda bulunurken, diğer yandan, özellikle Arap memleketlerinin ve bugün çoğu iktidarda bulunan ilerici partilerle Partimiz arasında böylece ilk temas sağlanmıştır. Toplantının bildirisi mahiyetinde olan ve nihai konferansın gündeminin girişinde yer alan şu satırlar konferansın mahiyeti hakkında kesin fikir vermektedir : «Konferans, iştirak edenlerin bağımsızlıklarına ve içinde bulundukları objektif politik şartlara tam saygılı olarak, Akdenizi bir barış ve barışçı işbirliği alanı haline sokmak için bu bölgede emperyalizmle mücadele eden ve mücadele etmeğe hazır olan bütün kuvvetleri toplar. Emperyalizme karşı koyacak güçler Akdenizde mevcuttur. Konferans Akdeniz bölgesindeki durumun derin bir tahlilinden hareket eder. Son aylarda Akdenizde meydana gelmis olan vahim olaylar (İsrailin Arap devletlerine saldırısı, Yunanistandaki hükümet darbesi, Kıbrıs buhranı, NATO faaliyetlerinin artması) Amerikan emperyalizminin tecavüzlerinden doğmakta olup bu dünyanın geniş bölgelerini kapsayan ve Vietnam halkına karşı girişilen saldırıyla son noktasına erişen genel emperyalist canlanışın bir ifadesidir.» Nihai konferansın mart sonu veya Nisan basında yapılmasını kararlaştırarak dağılmasından sonra, daha arkadaşlarımız yurda dönmeden olay, iktidar yöneticileri için Partimize karşı yeni bir saldırı kampanyasının bahanesi oldu. Aslında bu, beklenmiyen bir şey değildi. Geçen raporumuzda işaret edildiği gibi. Yunanistanda darbe yoluyla gerçekleştirilenler Türkiye'de kanun yolundan elde edilmek istenmekte ve bunun havasının yaratılmasına çalışılmaktadır.

YURTTA DURUM :

Son Meclis Grup bildirimizde belirttiğimiz gibi gerçekten, «emperyalizmin ve özellikle Amerikanın Uzak Doğuda uğradığı bozgunlardan sonra Akdeniz dengesindeki üstünlüğünü de gitgide yitirmesi ve günden güne içinden çıkılmaz bir dünya buhranına sürüklenmesi, halen nüfuzu altında bulunan geri kalmış ülkelere dişiyle tırnağıyla büsbütün kenetlenmesine sebep olmaktadır. Bu ülkelerden biri de Türkiye'dir. Türkiye'de, Amerika olsun, onun dümen suyundaki komprador sermayeciliği olsun, halkın uyanmasını ve gerek iktisadî, gerek siyasî alanda kendi bağımsızlığına sahip çıkmasını asla istememektedirler.» Bunun için de elden gelen esirgenmemektedir. İç iktisadî sorunlar da onları buna zorlamaktadır.

İKTİSADÎ DURUM :

Dışa bağımlı Türk burjuvazisi, palazlanabilmek için kamu fonlarına et atmakta, yani emekçi halkın sırtına yüklenmektedir. Son olarak yeni 5 yıllık planda kamu sektöründen özel sektöre verilmesi ön görülen ve 5 yılda 2,8 milyar liraya ulaşacak olan büyük «kredi», adı kredi olmakla beraber, gerçekte kredi değil, kamu kesiminden özel sektöre bir aktarmadır. Çünkü krediyi alan sermayedar sonra ödeyince, bu başka bir sermayedara gene kredi olarak verilmeye devam edecek, hiç bir zaman kamu sektörüne geri dönmeyecektir. Ayrıca Yüksek Planlama Kurulu'nun gündemindeki 1968 programında, «makineli inşaatla yatırım yapan kamu kuruluşları araçlarının, miadlarını doldurduklarında, müteahhitlere devri için program hazırlıklarının öngörülmesi,» müteahhit avanslarının % 10'dan 20'ye çıkarılması, bu olgunun, geçtiğimiz dönemdeki yeni belirtileri olmuştur. Ekonomik alanda görülen çelişkilerin artması, dışa bağımlı durumu da arttırmaktadır. Bunun en önemli göstergesi dış ve iç borçların 44 milyar 362 milyon liraya, yani yıllık bütçenin iki katına kadar çıkmış olmasıdır. «Yabancı sermaye yolu ile kalkınma» masalının gerçek yüzü ortadadır. Son yıl içinde Türkiyeye yaklaşık olarak 50 milyon liralık yabancı sermaye gelmesine karşılık, dışarıya yabancı sermayenin kârı olarak 52 milyon lira transfer edilmiş bulunmaktadır. Aynı şekilde, üzerinde önemle durulan turizm'de de giderler, gelirleri aşmakta devam etmektedir.

1967 yılında dış ticaret açığı 300 milyon dolara yaklaşmış, 1968 yılında alınacak dış borçların (toplam 314 milyon dolar öngörülmektedir.) % 71 inin eski borçların faiz ve taksitlerine gideceği hesaplanmıştır. 1967 yılında toplam yatırım artış hızı düşmüş ve bu düşüş özellikle özel sektörde belirgin olmuştur. (% 50). Özel kişilere transferde kullanılan kamu

fonları ise bu kesimin yatırım olanaklarını büyük ölçüde kısıtlamış, iktisadi devlet teşekküllerinin finansman açığı, 1.338 milyon liraya yükselmiştir. Hayat pahalılığı artmakta devam ediyor. Eylül ayları itibarile 1 yıllık devrede toptan eşya fiyatı % 5,8, Ankara geçinme endeksi % 6,4; İstanbul geçinme endeksi ise % 15,2 oranında artmıştır. Bu artış, dar ve orta gelirli halkı daha çok etkileyecek şekilde gıda maddelerinde daha yüksektir. Ankarada gıda maddeleri % 8,3, İstanbulda ise % 18,2 pahalanmıştır. Özellikle İstanbul geçinme endeksindeki artışlar — ki, bütün ekonomimize sirayet edeceği muhakkaktır — önemsenmiyecek gibi değildir. Kapitalist Avrupa ülkelerindeki işçi isteklerinin azalması sonucu, bu konuda da önemli döviz azalması ile birlikte işsizler ordusunun arttığını göreceğiz. Nitekim 1965 yılında dış ülkelere giden işçi sayısı, 51.682 ve 1966 da 30.603 iken bu rakam 5.758 e kadar düşmüştür. Ters doğrultudaki bu gelişme seyrinin devam edeceği, Avrupa ekonomisinin bir buhrana yönelmesinden anlaşılmaktadır.

Ertelene ertelene bugünedek savsaklanan asgari geçim indirimi göstermelik olmaktan öteye gidemiyen tedbirler getirirken, dar ve orta gelirli büyük kütlelerin lehine imiş gibi gösterilmeye çalışılan, gerçekte ise bunun tam karşıtı olan bazı yollara da başvurulmaktadır. Tasarruf bonolarının şimdiden sonra, az gelirlerden alınmaması bunun bir örneğidir. Aslında devletin bu gelire ihtiyacı olduğuna ve yerine reel bir kaynak gösterilmediğine göre, bu para bu sefer dolaylı vergi olarak gene emekçi halkın sırtından çıkacak demektir. Böylece daha önce borç olarak verilen, şimdi vergi olarak verilecek, bunun adı da dar gelirlilerin korunması olacaktır. Diğer yandan «kıdem tazminatı» uygulamasına son verilerek yerine «işsizlik sigortası» nın ikamesini öngören tasarı, gerçekte büyük işçi kütlesinin, istenildiğinde işinden ve bir tazminat ödemeden çıkarılabilmesini hedef almaktadır. İşçilerin haklarını arama olanaklarını mevcut durumdan da çok daha geriye götürecek yeni bir «grev ve lokavt kanunu» tasarısı üzerinde çalışılması, 900 milyon liralık bütçe açığını kapatmak için «iç istikraz» paravanası altında gene dar gelirli emekçi kütlelerinin hedef alınması, iktidarın, emekçilerin sırtından zorla kapitalist üretme çabalarını gün ışığına çıkarmakta; «refah devleti», «görünmemiş kalkınma», «nurlu ufuklar» edebiyatının gerçek yüzünü ortaya koymaktadır.

SİYASİ DURUM :

Bütün bunlar, her geçen gün daha geniş kütlelerce kavranmakta, anlaşılmakta, giderek ekonomisi çıkmaza sürüklenen ve daha bağımlı duruma giren memleketimizde askıda bekleyen meselelerin, iktidarın gösterdiği yoldan çözümlenmesine imkân olmadığı, tersine çözüm bekleyen yeni yeni meseleler doğurduğu gerçeği, gittikçe daha geniş kütlelerce benimsenmektedir. Türkiyemiz hızlı uyanış içindedir. Emekçi halkımız, bilinçlenmekte, haklarına sahip çıkmaktadır.

Dışarda emperyalizme, özellikle Amerikaya, içerde onun ortakları ve yardakçıları ağa, komprador ve bürokrat burjuvazinin Amerikancı kanadı üçlüsüne karşı yürütülen ikinci milli kurtuluş mücadelemiz hızla gelişiyor. Kıbrıs buhranı sırasındaki Antiamerikan miting ve gösteriler, neticede Amerikan temsilcisi Vance'in Esenboğa'ya, Amerikan amiralinin Dolmabahçeye çıkamayışları, öğrenci dernekleri seçiminde ilerici gençliğin kaydettiği başarı, kurdukları yeni ileri örgütler, beri yandan özel okullara karşı yürütülen boykot hareketi, yeni yönetmeliğe karşı yurdun hemen her köşesinde orta öğretim çağındaki genç kuşakların tazelenen ve sonunda iktidarı geri çekilmeye zorlayan gösterileri, öğretmen kıyımına karşı gösterilen direniş, devam eden grevler, Adana'dan sonra Ordu ve Aydın illerinde köylülerimizin hak isteme yürüyüşleri, son günlerde Ege Tütün ekicisinin Bakana haykırışları ve AP. yöneticilerini bölgelerine sokmama kararı almaları, muhtelif yerlerdeki spontane halk hareketleri, Elmalı, Viranşehir olayları, Doğu mitingleri... Bu hızlı uyanışın göze çarpan örneklerindendir. Uyanışın asıl ölçüsü, bunun tek ve gerçek öncüsü Partimize karşı köyde, kentte emekçi halk kütlelerinde her gün artan ilgi ve destektir. Hemen her gün mahalli teşkilâttan yeni giriş fişi istekleri ile karşılaşıyoruz. Köylerde, kasabalarda çok defa, merkez veya illerden ayrı bir çabaya lüzum göstermeksizin Parti kendiliğinden örgütleniyor. Bu hızlı gelişme, yukarda da işaret edildiği üzere Amerikayı ve içerdeki yardakçılarını fazlasile ürkütmekte, endişelendirmektedir. Aynı zamanda aralarındaki çelişkileri de aşındırmaktadır. CHP. de, Güven Partisi hareketinden sonra tekrar belirgin olarak ortaya çıkan yeni sağ kanat, yöneticilerinin çelişki ve zikzaklarla dolu beyanları ve yalpalıyan tutumunun gerisindeki asıl neden bu olmalıdır. Diğer yandan iktidar partisinin temsil ettiği, komprador sermaye çevreleri uyanışı kaynağında yoketmek ümidile uzun süredir tasarladıkları şekilde «sosyalist kanadı bulunmayan sahte bir demokrasiyi tezgâhlayabilmenin çabasına girmişlerdir.

AP. iktidarı, önce seçim kanununu, sonra da imkân bulursa Anayasayı değiştirerek fiilen mevcut olan komprador ağa ve onlara bağlı olanların sınıf diktasını iyice pekiştirmenin hayali içindedir. Bu yüzdendir ki, son zamanlarda Türkiye İşçi Partisine karşı her türlü ölçüyü aşan ve isterik bir hal almaya başlayan saldırılara, Anayasayı ve Meclis İçtüzüğünü çiğneme pahasına girişilen akıl ve mantık dışı yeni davranışlar eklenmektedir. Yunanistandaki Amerikancı albaylar cuntasının Türkiye'de sivil bir ikiz kardeşini yaratma ve sosyalist kanadı Meclisten tasfiye ederek, ilk fırsatta Anayasayı değiştirip dış sömürüye bağlı yerli sermaye sınıfının tam bir diktasını kurma rüyalarının böylece ilk perdesi oynanmıya başlamıştır.» Önce Seçim Kanunu ne pahasına olursa olsun değiştirilmeye çalışılacak, sonra sıra başka tedbirlere gelecektir. Ancak bu, sandıkları veya arzu ettikleri kadar kolay bir iş değildir. Türkiyeyi daha büyük çıkmazlara sürükleyecek bu ters ve gafletli gidişin karşısında hukuki bütün imkânlarımızı kullanarak sonuna kadar direnecek ve bu gidişe «dur» demesini bileceğiz.

PARTİ ÇALIŞMALARI :

7. yıldönümünü kutlamaya hazırlandığı şu günlerde Türkiye İşçi Partisi 67 ilden 63 ünde kurulu teşkilatı ve onbinlerce üyesiyle dimdik ayaktadır. Saldırılar nereden gelirse gelsin, Partiyi çökertmek, gedikler açmak şöyle dursun saflarımızı pekiştirmekte, bizi birbirimize daha çok kenetlemektedir.

Geçtiğimiz dönemde başta İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük illerimiz olmak üzere, hemen her hafta sonları birkaç il veya ilçede yapılan kongrelerle, katılan delegelerin ve misafirlerin çokluğu, yapılan konuşmaların üstün değeri, memleket dertlerini tesbitte, yaralara neşter vurmada gösterdiği başarı ile teşkilâtımız, dinamizm ve canlılığının yeni örneklerini vermiştir. Kongrelerde imkânlar oranında merkez temsilcilerinin ve Meclis grubu üyelerimizin de hazır bulunup konuşmalar yapmaları sağlanarak, mahalli teşkilat - merkez alışverişi yüzyüze konuşmalarla daha da arttırılmıştır. Kongre delegelik sayılarında geçen yıldan bu yana görülen büyük artış, hızla gelişmenin sevindirici yeni belgeleri olmuştur.

Merkez bürolarının çalışmalarında daha öncelere kıyasla görülen canlılık meyvelerini vermeye başlamıştır. Her biri bir bilim dalında uzman bilimci arkadaşlarımızın, özellikle üyelerimizin niteliği ve esnaf - zanatkâr konularında yaptıkları ilginç araştırmalar, Partinin bundan sonraki taktik çalışmalarında yeni imkânlar sağlayacaktır. Basın Büromuzca yayınlanan ve bugün 6. sayısı çıkmış bulunan «TİP haberleri», merkez organlarının görüşlerinin yansıtılmasında ve teşkilat haberlerinin iletilmesinde çok yararlı olmaktadır. (Bu konuda ayrıntılı bilgi, TİP haberleri girişiminin ilk 3 aylık «hesap durumu» nun incelenmesi sırasında verilecektir.) Sendikalar büromuzun, sendikalar arası ilişkilerin düzenlenmesi ve işçi kütle ve örgütlerinin Parti ile ilişkileri konusunda ortaya koyduğu görüşlerin olumlu etkileri önümüzdeki dö-

→

nemde herhalde görülecektir.

Amerikalılara karşı pasif direnme kampanyamız olumlu sonuçlarını vermekte iken bugün NATO'dan çıkmak için yeni ve somut hedefli bir kampanyaya daha girişmiş bulunuyoruz. Genel Merkezde, Merkez Yürütme Kurulu'na bağlı olarak kurulan ve kampanyayı yurt ölçüsünde dirije ve organize edecek olan Merkez komitesinin yanısıra, görev verilen birçok illerimizde de aynı şekilde komiteler kurulmuş ve faaliyete geçmiştir. Eskişehirde ve Ankara ilçelerinde konu ile ilgili bildiriler dağıtılmakta, Ankara ve İstanbulda, büyük halk mitinglerine başlangıç olmak üzere kapalı salon toplantısı hazırlıkları yapılmaktadır.

Teşkilatlanma devam etmektedir. Geçtiğimiz dönemde Erzurum, Artvin, Konya, Denizli, Rize ilçelerinde, yeni örgütler kurulduğu gibi Kastamonu, Çorum, Uşak il örgütlerinin kurulması yakındır. Ayrıca birçok ilimizde mevcut teşkilat yeniden elden geçirilerek takviye edilmiştir.

SONUÇ :

Amerikanın önderliğindeki uluslararası yeni - emperyalizm ve içerdeki ortakları, yardakçıları ile geri kalmış memleketlerin emekçi halkları arasındaki genel mücadele; açık savaş, darbe veya iktidardaki hempalarının faşist tutumlarına direniş.. gibi muhtelif görüntüler altında giderek sertleşmekte, kızışmaktadır. Uzak Asyada yenilmekte olan ve ergeç her cephede yenilgisi kaçınılmaz olan emperyalizm son kozlarını oynamaktadır. Yurdumuzda iktidar partisi eli ile sahneye konan ve Türkiyenin gelişmekte olan bütün ilerici güçlerinin tek ve gerçek öncüsü Partimizi hedef olan oyunlar da, dünyadaki bu genel mücadelenin bir parçasıdır. Ve nasıl emperyalizm için dünya ölçüsünde yenilgi kaçınılmazsa, Türkiye için de durum aynıdır. Eninde sonunda Türkiyemiz de, mücadeleyi kazananlarda olduğu gibi, tam bağımsız, kaynak ve imkânlarını halkının şevkli ve inanlı çabasile sonuna kadar seferber etmiş, refah ve mutluluk içinde yaşayacağı sosyalist bir ülke olacaktır. Ancak genel doğrultusu ile gidiş bu yönde olmakla beraber, emperyalizmin ve yardakçılarının kısa süreli, geçici başarılar elde etmeleri ve gelişmeyi engellemeleri, geciktirmeleri veya doğrultusundan saptırmaları herzaman mümkündür. Memleketimizde de bunu elde edebilmek için her şeyi göze alarak çırpınanlar mevcut. Genel Başkanımızın yaz başında işaret ettiği dar boğazlara girmiş bulunuyoruz. Görevimiz, oyunları bozarak, engelleri aşarak, bu dar boğazdan da, öncekilerde olduğu gibi selâmetle açık ufuklara çıkmaktır. Ve de bütün bu oyunları bozacak potansiyel güç memleketimizde mevcuttur. Bize düşen, şimdiye kadar yapılan şekilde, bu gücü birleştirerek kanalize etmek ve iktidarın karşısında bütün hukuki, demokratik imkânlarla dikilerek direnmektir.

Siz sayın kurul üyelerinin yol gösterici, ışık tutucu kararları doğrultusunda, 7 yıldanberi olagelen şekilde bugün de başarının sonunda bizim olacağına inancımız tamdır.

Haklı ve şerefli mücadelemizde mutlaka kazanacağız; açık ufuklara çıkacağız.

Genel Sekreter
Nihat SARGIN

Genel Yönetim Kurulu'na sunulmak üzere, Merkez Yürütme Kurulu'nun 2 Şubat 1968 tarihli oturumunda kabul edilmiş ve 3 Şubat 1968'de Genel Yönetim Kurulu'na sunulmuştur.

Cumhurbaşkanı Sunay TİP'i tebrik etti

Türkiye İşçi Partisinin 8. yılına basması dolayısiyle Cumhurbaşkanı sayın CEVDET SUNAY, Genel Başkanlığa aşağıdaki tebrik mesajını göndermiştir :

«Türkiye İşçi Partisi
Genel Başkanlığına
A N K A R A

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'nin kuruluş yıldönümünü tebrik eder, başarılar dilerim.

CEVDET SUNAY
Cumhurbaşkanı»

Genel Başkan'ın cevabı

Yukarıdaki mesaja, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar ş ucevabî mektupla teşekkür etmiştir :

«Sayın Cevdet SUNAY
Cumhurbaşkanı
A N K A R A

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'nin 8. yılına basması dolayısiyle lutufkâr tebriklerinize teşekkürlerimi en derin saygılarımla arzederim.

MEHMET ALİ AYBAR»

Çelenk ve Ersan'ın durumu

Genel Yönetim Kurulu'nun son oturumunda, 5'te 1 imzası ile verilen önergeler üzerine, Kurul üyesi Halit Çelenk ile Erol Ersan'ın durumları da görüşülmüştür.

Önergeler üzerine yapılan görüşmede, Halit Çelenk'in Genel Yönetim Kurulu toplantısında yaptığı konuşma dolayısı ile partiden kesinlikle ihraç edilmesi istenmiş ve Çelenk'in bu istekle Merkez Haysiyet Divanı'na verilmesi yolunda karar alınmıştır.

Erol Ersan için de aynı istekte bulunan üyeler, adı geçenin bir dergide yazdığı yazının ve İstanbul teşkilâtından verilen bilgilerin bu tedbiri gerektirdiğini söylemişlerdir. Kurul bu görüşü de kabul etmiş, ayrıca her iki üye için bütün görevlerinden alınma kararı verilmiş. Kararlar, 31 üyenin oy birliği ile alınmıştır.

Genel Başkan Aybar, Genel Yönetim Kurulu'nda konuşuyor.

Genel Yönetim Kurulu Bildirisi

3 - 4 Şubat 1968 tarihlerinde toplanan Türkiye İşçi Partisi Genel Yönetim Kurulu, Dünya ve Yurt olayları ve Parti meseleleri üzerindeki yoğun çalışmalarını bitirmiştir.

Toplantı sonunda yayınlanan bildiri aşağıdadır :

«Dünya hegemenyası kurma peşindeki Amerikan emperyalizmi Uzak Asya'da yenilmektedir. Bu durumda Orta Doğu, Amerikan stratejisinde ayrı bir değer kazanmıştır. Esasen son İsrail - Arap savaşından sonra bu bölgede de gerilemiş olan Amerika için, kendi tutamak noktaları olarak Yunanistan ve Türkiye'nin önemi bir kat daha artmıştır. Yunanistan'da bugün, içte ve dışta azınsanmayacak tepkilerle karşılaşmış olmakla beraber Amerikancı albaylar cuntası iktidardadır. Türkiye'de ise, tam bağımsızlık amacıyla yürütülen ikinci milli kurtuluş mücadelesinin gelişmekte bulunması, hergün daha geniş kütleleri saflarına kazanarak harekete geçirmesi ; hem Amerika'yı, hem de içerdeki işbirlikçi ortakları olan ağalar, kompradorlar ve Amerikancı bürokratları fazlasiyle tedirgin etmektedir. Son günlerde, işbirlikçi hakim sınıf temsilcilerinin Türkiye İşçi Partisi'ni hedef alan yalan ve tahriflerle yüklü saldırı kampanyasının, seçim kanununu ve imkân bulurlarsa Anayasayı değiştirme teşebbüslerinin, faşist 141 ve 142 maddeleri daha da ağırlaştıracak tasarıların yeniden ele alınmasının gerçek nedeni budur.

Türkiye İşçi Partisi'nin şahsında, gelişmekte olan ikinci milli kurtuluş mücadelesini durdurmak, işçi köylü... emekçi sınıfların alınteri ve göznurunun hakkını alma uğraşında azimlerini kırmak, sol kanadı tasfiye ederek Yunanistanda askeri darbe ile elde ettiklerini memleketimizde sivil yoldan gerçekleştirmek istiyorlar.

İsteklerine erişemiyeceklerdir.

Gücünü; uyanan, bilinçlenen emekçi halkımızdan; asırlarca hür yaşamış, yabancı boyunduruğu altına girmemiş, tarihte ilk milli kurtuluş savaşını vererek dünyanın bütün geri kalmış mazlum milletlerine örnek olmuş olan. Türk ulusunun başı dik evlatlarından alan ;

Tarihi gelişmenin kendi amacı doğrultusunda olduğunu ve tarih çarkını geriye doğru işletmeye kimsenin muktedir olmadığını bilen ;

Türkiye'nin tüm ilerici güçlerinin tek ve gerçek öncüsü olmanın kıvancını duyan ve sorumluluğunu müdrik bulunan.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ,

Amerika ve içerdeki işbirlikçi ortaklarının bütün gayretlerinin beyhude olduğu, yalan ve tahriflerle kanunların zorlayarak, emperyalizme karşı ve sosyalizm için yürütülen mücadeleyi durdurmanın mümkün olmadığı, sonunda yenilginin kendileri için kaçınılmaz olduğu inancını,

Ve halkının refah ve mutluluk içinde yaşadığı, yarının yüzde yüz bağımsız, sosyalist Türkiye'sini kurma yolundaki sarsılmaz karar ve azmini teyid eder.»

Nihat Sargın

GENEL SEKRETER

TİP'den haberler

NATO'ya Hayır Kampanyası

Bağımsızlıktan yana tek siyasi parti olan TİP'in yürütmekte olduğu NATO'ya Hayır Kampanyası başarı ile sürdürülmektedir. TİP Teşkilâtının gayet bilinçli şekilde yürüttüğü kampanya, özellikle küçük şehirlerde olumlu tepkiler yaratmakta dır. Dağıtılan bildiriler halkın gerçekten ilgisini çekmekte ve köylere kadar ulaşan bildirilerle Türkiye'nin NATO içinde kalmakta devam etmekle, Üçüncü Dünya Savaşında ilk kurban olacağı açık - seçik anlatılmaktadır.

Merkez Komitesi'ne paralel olarak, Ankara, İstanbul, İzmir, Adana, Ordu, Eskişehir, Zonguldak gibi çeşitli illerimizde il komiteleri kurularak faaliyete başlamışlardır.

Çeşitli il yönetim kurullarının düzenlediği bildiriler üyeler eliyle bütün ilçelerde dağıtılmaktadır. Ayrıca, sömestr tatili dolayısıyla memleketlerine dönen genç öğrenci kardeşlerimiz de, bildirileri, kendi il ve ilçelerinde dağıtmaya devam etmektedirler.

Bildirinin dağıtılmasından hoşlanmayan, fakat kanuna aykırı olmayan bildiri dağıtımını engelleyemeyen iktidar, çeşitli yerlerdeki AP. militanlarını şikâyet ettirerek, bildirileri toplatmak istemiş, Ankara'nın bazı ilçelerinde ve Akhisar'da bildiri dağıtan arkadaşlarımız, karakola celbedilmişlerdir.

Ancak, Amerika'ya bağlı çevrelerin telâşı para etmemekte, emekçi halkımız, kampanyayı heyecanla desteklemektedir.

Kampanyaya, önümüzdeki günlerde hız verilecektir.

ANKARA'DA

TİP Ankara İl Başkanlığı, «NATO'ya HAYIR» Kampanyasıyla ilgili olarak bildiri dağıtmaktadır. Bildiride şöyle denilmektedir :

«Bundan 46 yıl evvel dünyada ilk defa Millî Kurtuluş Savaşı vererek kazandığımız bağımsızlığımız gene tehlikededir. Anadolunun bağrında gene sıra sıra yabancı bayraklar dalgalanmaktadır. Kurtuluş Savaşımızı, o bayrakları ve o bayrakların sahibi sömürücüleri yurdumuzdan söküp atmak için yapmıştık.»

Bildiride devamla Türkiye'nin Amerikan emperyalizmine 12 Temmuz 1947'de CHP Hükümetinin imzaladığı ilk antlaşma ile kaptırıldığı belirtilerek, NATO'nun tamamen Amerika'nın çıkarlarının korunması için kurulmuş bir askerî tuzak olduğu, Amerika'nın Türkiye'de atom silâhları bulundurarak muhtemel bir savaşta ülkemizi ilk kurban olarak kendi düşmanına vereceği anlatılmakta ve şu acı gerçek tekrarlanmaktadır :

«Bugün, silâhlı kuvvetlerimiz bütünüyle Amerika'ya ve onun âleti durumundaki NATO'ya bağlıdır. Amerika'nın müsaadesi olmadan ordularımızı asla kullanamayız. Amerika'nın verdiği silâhları da ancak Amerika'nın müsaadesiyle kullanabiliriz.»

NATO'dan ÇIKMALIYIZ

Bildiride devamla şunlar belirtilmektedir :

«Fukara ve KAHRAMAN Vietnam halkına, hergün binlerce ton bomba yağdıran, silâh tüketicisi, talancı, sömürücü; dünya barışını her gün tehdid eden, gerikalmış ülkelerin başbelâsı, SALDIRGAN AMERİKA ile aynı safta kalamayız.

NATO'dan çıkmakta, ağaların, Amerika ile ortaklık halindeki tüccarların, tefecilerin, işbirlikçilerin elbetteki zararları vardır. Onlar Amerikanın defolup gitmesini istemezler. İstedikleri, Amerika ile bir olup emekçi halkımızın kanını emmektedir.

NATO'dan çıkmakta, Amerikalıların ülkemizden kovulmasında, bütün Amerikan üslerinin sökülüp atılmasında sadece emekçi ve devrimci halkımızın menfaati vardır. Ve de bu ancak emekçi halkımızın uyanıp kendi haklarına sahip çıkmasiyle gerçekleşebilir.

4 NİSAN 1968 gününe kadar hükûmetimizin, NATO'dan çıkacağımızı Amerika Birleşik Devletleri Hükûmetine bildirmesi gerekiyor. Anayasamızın verdiği direnme hakkımızı kullanalım. Emekçi halkımızın menfaatleriyle taban tabana zıt olan NATO'dan çıkmak için, bugün iktidarda bulunanlara sesimizi duyuralım.»

Eskişehir teşkilâtının beş ayrı bildiri halinde hazırladığı NATO'ya HAYIR KAMPANYASI'nın ilk bildirisinde NATO'nun Türkiye için kelimenin tam anlamıyla bir boyunduruk halkası teşkil ettiği belirtilmektedir.

Bildiride özetle şöyle deniliyor :

Nisan ayına kadar Türkiye önemli bir karar vermek zorundadır. Bu karar Nato'dan çıkmak ya da Nato'da kalmak kararıdır. Ve verilecek bu kararın canımızla malımızla, çoluğumuzla çocuğumuzla çok yakın ilgisi vardır. Onun için meseleyi milletçe bilmek, tehlikeyi görüp ona göre hareket etmek vazgeçilmez bir ihtiyaçtır.

Çünkü Nato Karar alma yetkimizi sınırlıyarak bağımsızlığımıza zincir vurmuştur. Bütün devlet dairelerine ve bütün askeri birliklerle köylere yabancı danışmanlar ve casuslar dolmuş egemenliğimiz haleldar olmuştur.

Çünkü Nato güvenliğimizi sağlamadığı gibi bizi korkunç tehlikelere atmıştır. Nato bizi bir ileri karakol saymış ve savaş halinde Türkiye'yi terketmeyi planlamıştır. Nato Türk Halkıyla Türk Ordusuna bir kurbanlık koyun gözü ile bakmıştır. İddiamızın delili açıktır. Uzmanlar bir savaşın ilk iki da kikasında 7,5 milyon Türkün öleceğini hesaplamışlardır. Durum böylesine korkunçtur. Ve bu belayı başımıza Nato sarmıştır.

Çünkü Nato silâh sanayimizi baltayarak bizi silâhsız bırakmıştır. Elimizdeki silâhların Nato amaçları dışında kullanılması yasaklanmış, bu yüzden Kıbrıs meselesinde elimiz kolumuz bağlı kalmıştır.»

BİLİM KURUL UNDA İŞ BÖLÜMÜ

Geçen sayımızda Bilim ve Araştırma Bürosu üyelerinin adları ve görev bölümleri tam olarak yayınlanmamıştır. Bu noksanı özür dileyerek düzeltiriz. Merkez Bilim ve Araştırma Bürosunun İç ve Dış siyasal ve sosyal gelişmeler komisyonu kendi arasında şu iş bölümünü yapmıştır : Başkan, Türkkaya Ataöv, Raportör, Kurthan Fişek; Üyeler, Şahin Alpay, Cem Eroğul, Erdoğan Güçbilmez ve Doğu Perinçek.

Ekiciyi sömüren tütün soygunu

Ege ekici tütün piyasasının açılışı ile başlangıcından beri devam ede gelen bütün soygunu, ekicinin sömürülmesi meeslesi, bir daha su yüzüne çıkmıştır. Emekçiyi; işçisi, köylüsü, dar gelirli memuru, küçük esnafı, memuru, zanaatkârı ile bütün halkımızın dertleri söz konusu olduğunda meselenin can damarına ilk parmağı basan parti yalnız TİP olmaktadır. Tütün soygunu ve ekicinin sömürülmesinde de emekten, halktan yana tek siyasî kuruluş olan TİP bir daha karşı çıkmıştır.

Tütün piyasasının açılışı ile birlikte, Merkez Yürütme Kurulu Y. üyesi ve Yozgat Milletvekili Yusuf Ziya Bahadınlı, Ege'ye hareketle, Genel Yönetim Kurulu'nun toplantı tarihine kadar, İzmir ve Manisa dolaylarında incelemelerde bulunmuş, tütün konusunda ekiciyi sömürülmekten kurtaracak tek yol olan parti görüşünü anlatmıştır.

Bununla birlikte, mahallî teşkilatımız da, muhtelif yerlerde toplantılar düzenleyerek, bildiriler dağıtarak, ekicinin nasıl soyulduğunu ve bundan kurtuluş çarelerini açıklamıştır.

GERÇEKLER

Tütün alanında insafsız bir sömürü ve soygun düzeni işletilmektedir. Ege'de bu böyledir. Karadeniz'de böyledir. Diğer bölgelerde böyledir. Banka kredileri emrinde olan siyasî iktidarı nüfuzları altında tutan, siyasî iktidardaki adamları sayesinde bütün maddî imkânları ellerinde tutan, yabancı şirketlerle işbirliği halinde olan tütün tüccarı, her yıl masa başında, sırf para zorbalığı ile, milyonlar kazanmaktadır. Tütün ekicisi de bu soyguna azıcık başını kaldırdı mı, tahrikçi aramanmakta, halkın kışkırtıldığından dem vurulmakta, düzenin tehlikede olduğu yalanı, emekçinin tek partisi TİP'e leke sürmek hesabı ile istismar yoluna sapılmaktadır. Halk sermayeye karşı düşmanca hislerle dol durulmaktadır, denilmektedir. Oysa gerçekler meydandadır. Ne TİP tahrikçidir, ne de sermaye düşmanlığı yapmaktadır. Eğer bugün tütün ekicisinin sermayeye karşı bir kini varsa, bu tamamen tütün tüccarının insafsız istismarından doğmuştur.

Bu gerçekler, İzmir, Manisa il ve Gördes ilçe teşkilâtlarınca kaleme alınan bildirilerle açık-seçik dile getirilmiştir.

SAYILAR

Manisa TİP teşkilâtının yayınladığı bildiride özetle şöyle denilmektedir :

«Tütüncü Kardeşim!...

Senin binbir emekle, alınteri, göznuru dökerek, yılın oniki ayında onbeş ay çalışarak (Onbeş ay çalışıyorsun. Çünkü normal çalışma günü 8 saatken sen 24 saatın 20 saatında çalışıyorsun.) Meydana getirdiğin tütünden başkaları kazanıyor. Tütünde emeğinin karşılığını alamıyorsun, sömürülüyorsun, soyuluyorsun İşte rakamlar :

1 — 91 ihracatçı tüccar senin tütününden 231 milyon lira kâr sağlamışlardır. Bir tüccarın kârı 2 milyon 300 bin liradan fazladır.

2 — Buna karşılık bütün tütün ekicilerinin sağladığı kâr 59 milyon liradır. Ve bir tütüncüye düşen kâr, bütün masraflar çıktıktan sonra yalnızca 223 liradır.

3 — 1 kilo tütünde tütüncünün kârı 56 kuruşken, ihracatçı tüccar bir kilo tütünde bütün masraflar çıktıktan sonra 25 kuruş kazanıyor.

Tütünü yetiştiren sen yılda 223 lira kazanırken, senin kiloda kârın yalnızca 56 kuruşken, tütüne elini sürmeyen tüccar her yıl senin sırtından milyonlar kazanmaktadır.

Bunlardan başka ihracatçı senden 5 kuruşa, 50 kuruşa aldığı ıskarta tütünü 12 lira 60 kuruştan satarak açıktan para kazanıyor. Kanunda ıskarta diye birşey yoktur. Ama senin sırtından para kazanmaya alışmış olanlar, sana bu namussuzluğu yapıyorlar. Seni sömürüyorlar.

İşin dahası var : Tüccar senin tütününü kendi parasıyla almıyor. Bankaların verdiği parayla alıyor. 1964 yılında tüccar 611 milyon liralık tütün aldı. Bunun yalnız 11 milyon lirası tüccarın kendi parasıydı. 600 milyonunu bankalardan almıştı. O bankalar ki sana 300 liracık krediyi çok görüp, seni sabahtan akşama dek banka kapılarında bekletirlerken, ve de bu parayı bile vermezlerken tüccara seni soyması için milyonlar veriyorlar. Oysa asıl krediye ihtiyacı olan sensin.

Bu neden böyle oluyor? Neden tütünü yetiştiren sen kiloda 56 kuruş kazanırken tüccar 256 kuruş kazanıyor? Neden sen yılda 223 liraya 15 ay çalışırken tüccar yılda 2 milyondan çok kazanıyor? Bankalar sana kredi açmaz da neden tüccara açar? Neden sen emeğinin karşılığını alamazsın? Neden ıskarta denen bu kanunsuzluk sürüp gider?..

Tütüncü Kardeşim!.. Her toplumda olduğu gibi Türkiye'de iki sınıf vardır. Bir tarafta emekçi sınıf... Diğer tarafta da burjuva sınıfı. Burjuva sınıfından olanlar büyük toprak ağaları, büyük ithalâtçı ve ihracatçılar, büyük fabrikatörler, bankacılık ve sigortacılığa hükmeden malî çevrelerdir. Emekçi sınıfından olanlar ise köylüler, işçiler, zanaatkârlardır. küçük esnaf ve küçük memurlardır. Yani emeğinden başka güvenci olmayanlar. Emekçiler hayatlarını çalışarak kazanırlar. Burjuvalar ise emekçileri çalıştırarak, emeği sömürerek...»

TİP Yöneticileri, Zonguldak olaylarını yerinde inceledi

Zonguldak'ta kömür işçileri AP İktidarı'nın komprador sermayeciliği politikası yüzünden bir daha ezilmiştir. Bundan önceki olayda kur şunlanan işçilerimiz, bu defa polisin göz yaşartıcı gaz bombaları ile karşılık görmüşlerdir. Olay yerine giden Devlet Bakanı Hüsamettin Atabeyli, İçişleri Bakanı Faruk Sükan ve Çalışma Bakanı Ali Naili Erdem işçilerle yaptıkları konuşmalarda Türkiye'nin kanun devleti olduğunu, hakların kanunlar çerçevin de alınabileceğini söylemekte yetinmişlerdir. İktidar ve Bakanlar, kömür işçisinin özel meselelerine, dolayısı ile Türk halkının meselelerine zerrece dokunmamışlardır.

SÖZLER, GERÇEKLER

Zonguldak kömür havzasında bugün 40 bin işçi çalışmaktadır. Bunun 20 bin kadarı daimî, diğer 20 bin 10'ar binlik iki grup halinde geçici olarak çalışmaktadır. Huzursuzluk bu grup halinde, çalışan 20 bin işçiden gelmektedir. Ereğli Kömürleri İşletmesi yöneticileri işçiye, iş gücüne ters düşen kararları, yarattıkları çalışma şartları ile huzursuzluğun dış görüşünü teşkil etmektedir. Tabiî meselenin temel nedeni bugünkü bozuk düzendedir. Düzenin bozuk olmasıdır ki, kâh Zonguldak'ta, kâh Ege'de kâh Doğu'da işçi meseleleri yoğunlaşarak patlamalara yol açmaktadır. Bu durum, AP iktidarının komprador sermayeciliği politikası ile de perçinlenmektedir.

Bugün Zonguldak'ta EKİ personelinin sosyal durumları ve hayat seviyeleri ile 40 bin işçiden en iyi durumda olanın sosyal durumu kar-

→

şılaştırıldığında korkunç adaletsizlik olduğu anlaşılacaktır. Bunun madde madde dökümü elbette yapılmalıdır.

TİP'in ÇALIŞMASI

Olay başladığı gün TİP Genel Merkezi, Genel Sekreter ve Ankara Milletvekili Rıza Kuas'ı olan - biteni yerinde görmek, incelemek üzere Zonguldak'a göndermiştir. Rıza Kuas bu konuda verdiği demeçte özetle şunları söylemiştir :

«Bize verilen bilgiler, olayların partizanca tutumdan ileri geldiğini göstermiştir. Zonguldak olayları, partizan iktidarın desteği ile bir kaç sendikacının kanunlara aykırı olarak toplu sözleşme yetkisini elde etmesinden, sözleşmeyi de maksatlı olarak uzatmasından ileri gelmiştir. İşçiler, üye olmadıkları halde kendilerinden beş yıldan beri aidat kesen ve böylece işçilerin yirmibeş milyon lirasını haksız yere kasalarına indiren ve mahkemeye verilenlerin karşısındadırlar. Çıkarcıların bu defa da dolaylı olarak ve çeşitli etkilerle sözleşme yapma yetkisini almalarını hayret ve nefretle görmüşlerdir. İşçi sınıfından kopmuş bir takım sendikacılar, A.P. iktidarının partizanca eylemlerine sığınmaktadırlar. Hergün Anayasa teminatı altındaki sendikalı olma haklarına baskı yapan EKİ radyosunun yayınlarıyla da tahrik edilmiştir. Biriken bu baskı ve tahrikler, istenmiyen olaylara yol açmıştır.»

Konuyla ilgili olarak Zonguldak'a giden TİP Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve DİSK Genel Başkanı Kemâl Türkler de, bir demeç vermiştir.

Demeçte, özetle şöyle denilmektedir :

İşçiler beş yıldan bu yana üye olmadıkları halde kendilerinden iadat keserek 25 - 30 milyon lira kadar tutan işçi paralarını sendika veznesine geçirenler aleyhine ağır ceza mahkemesinde dava açmışlardır. Türk - İş'e bağlı Zonguldak Maden İşçileri Sendikası yöneticileri sanık olarak halen mahkemede hesap vermektedir.

İşçiler üye olmadıkları halde kendileri adına sözleşme yapmak yetkisinin bu sendikaya verilmesini hayret içinde görmüşler ve Yüksek Hâkimler Kuruluna bu yolda usulsüz karar veren yargıcı şikâyet etmişlerdir. Bunun üzerine Zongolduk'a gelen Yüksek Hâkimler Kurulu Müfettişleri üyesi az olan sendikaya yetki veren yargıcı görevinden almışlardır. İşçiler bu kanuna uygun sonucu alkışlarken partizan yönetim yine kendini göstermiş yargıç geçici olarak yine görevine verilmiştir.»

SARGIN'IN TELGRAFI

Öte yandan. «tahrikçilik» ettiği iddiası ile, savcının özel gayretiyle tutuklanan TİP üyesi arkadaşımız Ruşen Yaşar'a, Genel Sekreter Nihat Sargın tarafından, aşağıdaki telgraf gönderilmiştir.

«Ruşen Yaraş
Cezaevi - Zonguldak.

Savcılığın, üst mahkemeye itirazı üzerine, tevkif edildiğinizi teessürle öğrendik. Türkiye İşçi Partisi'nin ve partililerin, son olayların doğuşunda herhangi bir ilgisi bulunmadığı, açıktır. Gerçek sorumlular, kamuoyunca bilinmektedir. Hakkınızı müdafaa için, mümkün olan yapılacaktır. Arkadaşlarımızın selâm ve sevgilerini iletir, gözlerinizden öperim.

Nihat SARGIN
Genel Sekreter»

AYBAR'IN KİTABI YAKINDA ÇIKIYOR

Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın 1945'den 1967'ye kadar yazı, demeç, bildiri, söylevlerinden seçilmiş «BAĞIMSIZLIK. DEMOKRASİ. SOSYALİZM» adlı kitabı yakında piyasaya çıkarılacaktır. Gerçek Yayınevi tarafından yayınlanan kitap Aybar'ın müsaadesi ve yardımlarıyla TİP'li iki gazeteci tarafından derlenmiştir. Genel Başkan Aybar'ın geniş bir önsözü de bulunan kitabın telif ücretinin tümü, Aybar ve derleyiciler tarafından Türkiye İşçi Partisine bırakılmıştır. Öğrenildiğine göre yayınevi, Türkiye İşçi Partisi örgütlerinin yapacakları siparişlerde yüzde 25 indirim uygulayacaktır.

Üzeyir Baba'yı kaybettik

Merkez Haysiyet Divanı üyesi Üzeyir Kuran (Üzeyir Baba) 2.2.1968 Cuma günü vefat etti. 1880'de doğan Kuran, mütarekeden bu yana, Türk işçi sınıfının faal militanlarından biri olarak çalışmıştı. Tramvay işçilerinin ve şark demiryolcularının grevlerinde önde gelen işçi liderlerindendi.

Sendikaların yeniden kurulmasına izin verildiği 1946'da. Eski Amele Tealî Cemiyeti mensubu Üzeyir Kuran, Maden İşçileri Sendikası Başkanı oldu. 1953'de, «Demokrat İşçi Partisi» nin ikinci başkanı olan Üzeyir Baba, Türkiye İşçi Partisi kurulunca, partimiz saflarında uzun mücadelesine devam etmek üzere TİP'e üye oldu. Üzeyir Baba, 1964'deki ilk büyük kongrede, Merkez Haysiyet Divanı'na seçilerek, ölünceye kadar bu görevde kaldı.

3 Şubat 1968'de toplanan Genel Yönetim Kurulu; gündemden önce, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar tarafından yapılan Üzeyir Baba'nın hayat hikâyesini ve mücadelelerini anlatan konuşma ve saygı duruşu ile, Kuran'ın anısını taziz etti.

TİP haberleri, işçi sınıfının bu eski savaşçısını saygı ve sevgiyle anar.

B. A. C. (Mısır) Ve ROMANYA ELÇİLERİ AYBAR İLE GÖRÜŞTÜ

Birleşik Arap Cumhuriyeti Büyükelçisi Abbas El Shasie 10 Şubat Cumartesi günü TİP Genel Merkezinde Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ı ziyaret etmiştir.

B. A. C. Büyükelçisi görüşme sırasında Aybar'a Arap - İsrail anlaşmazlığı dolayısiyle son durum hakkında açıklamalarda bulunmuştur. Açıklamada, bütün Arap ülkelerinin son savaş öncesine göre bugün tam bir ulusal birlik ve heyecan, dayanışma içinde bulundukları, anlaşmazlığı barışçı yollardan çözmeği istediklerini, ancak İsrail'in emperyalizminden destek alarak Arap topraklarından çekilmeği kesinlikle reddettiğini belirtmiştir.

Genel Başkan Aybar ile Büyükelçinin görüşmesi sohbet ve anlayış havası içinde bitmiştir.

Öte yandan, Türkiye'de görevi sona eren Romanya Sosyalist Cumhuriyeti Ankara Büyükelçisi İon Drincionu de TİP Genel Merkezinde Genel Başkan Aybar'ı ziyaretle veda etmiştir.

TİP ÜÇ MUHTARLIK KAZANDI

Söke ilçe merkezine bağlı Avşar köyü ve Sarıkemer köyünün iki mahallesinde yapılan muhtar seçimlerini Türkiye İşçi Partisi adayları kazanmışlardır.

YOL İÇİN YÜRÜYÜŞ YAPTILAR

TİP Söke ilçe örgütünün Güzeltepe köyünde düzenlediği siyasi bir toplantıda köylüler vaatlere rağmen yıllardanberi yapılmayan yolları konusunda ilgilileri uyarmak ve sözlerini tutmayanları protesto etmek amacı ile Sökeden Aydın'a kadar yaya yürümeyi kararlaştırmışlardır. Kanuni formaliteleri tamamladıktan sonra TİP'li köylülerin öncülüğünde 70 kadar köylü yürüyüşe geçmiş, ancak Kaymakam ve Emniyet Amiri tarafından durdurulmuşlar ve savcılığa verilmişlerdir. Ancak savcının yürüyüşün kanuni olduğunu tesbit etmesi üzerine serbest bırakılmışlardır. Kaymakamın kanunsuz hareketlerinden yılmayan Güzeltepe köylüleri kararlarını on gün sonra uygulamışlar ve yürüyerek Aydın'a kadar gitmişlerdir. Güzeltepeli'ler beraberlerinde getirdikleri pankart ve çiçekleri Atatürk büsütüne bıraktan sonra köylerine dönmüşlerdir.

TİP Mecliste TİP

AP komprador ve ağalık diktası kurmak istiyor

TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar'ın başkanlığında bu ayın başında toplanan Millet Meclisi Grupu, AP iktidarının Anayasayı değiştirmek amacıyla giriştiği teşebbüsleri, özellikle, iç tüzük ve seçim kanunu değişiklikleri için tertipleri görüşerek bir bildiri yayınlamıştır.

«Türkiye'de emekçi kütlelerinin devlet yönetiminde rol oynamasına karşı olan komprador sermayeciliğine bağlı güçler sosyalist kanadı bulunmayan sahte bir demokrasiyi tezgâhlayabilmenin çabası içine girmişlerdir» diye başlayan TİP Meclis Grupu bildirisinde, AP iktidarının önce seçim kanununu değiştirip, sonra da imkân bulursa Anayasayı değiştirmek suretiyle fiilen var olan komprador, ağa ve onlara bağlı olanların sınıf diktasını iyice pekleştirerek TİP'i saf dışı etme hayalinde olduğu belirtilmektedir.

EMPERYALİZM

Bildiri şöyle devam etmektedir :

«Emperyalizmin ve özellikle Amerika'nın Uzak Asya'da uğradığı bozgunlardan sonra Akdeniz dengesindeki üstünlüğünü de gitgide yitirmesi ve günden güne içinden çıkılmaz bir dünya buhranına sürüklenmesi halen nüfuzu altında bulunan ülkelere dişiyle, tırnağıyla büsbütün kenetlenmesine sebep olmaktadır. Bu ülkelerin biri de Türkiye'dir. Türkiye'de ne Amerika, ne de onun dümen suyundaki yerli komprador sermayeciliği halkın uyanmasını ve gerek iktisadî, gerek siyasi alanda kendi bağımsızlığına sahip çıkmasını asla istememektedirler. Bu yüzdendir ki son zamanlarda Türkiye İşçi Partisine karşı her türlü ölçüyü aşan ve isterik bir hal almağa başlayan saldırılara, Anayasayı ve Meclis İçtüzüğünü çiğneme pahasına girişilen akıl ve mantık dışı yeni davranışlar eklenmektedir.»

AMERİKAN OYUNU

Bildirinin yukarıdaki bölümü takip eden satırlarında Amerikan emperyalizminin yerli kompradorlarla Türkiye'de nasıl bir düzeni arzu ettiklerine dikkat çekilmekte ve «Yunanistan'daki Amerikancı albaylar cuntası yönetiminin Türkiye'de de sivil bir ikiz kardeşini yaratma ve sosyalist kanadı Meclisten tasfiye ederek, ilk fırsatta Anayasayı değiştirip dış sömürüye bağlı yerli sermaye sınıfının tam bir diktasını kurma rüyalarının böylece ilk perdesi oynanmıya başlanmıştır» denilmektedir.

HALKA DUYURU

TİP Meclis Grupu bildirisi şöyle son bulmaktadır :

«Türkiye İşçi Partisi Türk kamu oyuna şu hususları özellikle tekrar açıklamak ister :

1 — İçtüzük değişikliğiyle başlıyarak seçim kanununu değiştirmekten geçen plânın gerçek amacı Türk emekçi halklarının tek örgütü Türkiye İşçi Partisini mümkün olduğu takdirde Meclislerden uzaklaştırmak ve ilk fırsatta Anayasayı değiştirmektir.

2 — Emperyalizmin dünyada uğramakta olduğu yenilgiler Amerika'nın dikkatlerini büsbütün Türkiye üzerine çekmektedir. Amerika emekçi sınıfların uyanarak bağımsızlığına sahip çıkmasını katiyen istememekte ve bu alanda kendisine bağlı yerli sermaye çevreleri ağalar ve onların siyasi sözcüleriyle sıkı işbirliği yapmaktadır.

3 — Yunanistan'da askeri yoldan gerçekleştirilmiye kalkılan sosyalist kanatsız yönetim, Türkiye'de sivil yoldan uygulamıya sokulmak istenmektedir.

4 — Türkiye İşçi Partisi bu karanlık ve ihanetli gidişe karşı Anayasanın verdiği bütün imkânları kullanma ve Anayasa düzenini mutlaka savunma kararındadır.»

Engellemede TİP başarı kazandı

TİP, Anayasanın öngördüğü Toprak Reformu, madenler, petrol gibi Türkiye'nin iktisadî kalkınması ve bağımsızlığı ile doğrudan doğruya ilgili ana meselelerde AP İktidarının yıllardan beri halka karşı bir politika izlemesi üzerine, Meclis'e yeni gensoru önergeleri sunmuştur.

Üstüste verilen bu gensoru önergeleri, sonunda Adalet Partisi'ni; Seçim Kanunu tasarısını, Bütçe görüşmelerinden önce Meclis'e getirmek isteğinden vazgeçmek zorunda bırakmıştır.

Gerçek demokrasinin kurulmasında rol oynayacak olan Toprak Reformu ile ilgili olarak verilen gensoru önergesinde, Toprak Reformu yapmadığı için Başbakan Süleyman Demirel hakkında görüşme açılması istenmiştir. Milletvekillerinden Tarık Ziya Ekinci, Yahya Kanbolat ve Adil Kurtel'in imzalarını taşıyan önergenin Meclis'te okunması sırasında AP milletvekilleri başta olmak üzere, GP, YTP, CKMP'nin itirazları ve protestoları ile karşılanmıştır.

EKİNCİ KÜRSÜDE

Önergeyi açıklamak üzere söz alan Tarık Ziya Ekinci konuşmasında toprak adaletsizliği, toprak köleliği için resmî belgelere dayanan rakamlar vererek, «Gayri âdil mülkiyet dağılışının önlenmesi gerektir. Bunun için de toprak reformunun mutlaka yapılması gerekir» demiştir.

Ekinci devamla şöyle konuşmuştur.:

«Türkiye azgelişmiş bir tarım ülkesidir. Nüfusunun 2/3'sinden fazlası diğer bir deyimle 20 - 22 milyon insan tarım sektöründe yaşamakta ve kaderini toprağa bağlamış bulunmaktadır. Buna karşılık toprağın mülkiyet ilişkileri son derece adaletsiz ve dengesizdir. 1961 de yapılan genel tarım sayımına göre; tarım sektöründe yaşıyan topraksız aile sayısının 308.000 ve bunun toplam çiftçi ailelerine oranın % 8,8 olduğu anlaşılmaktadır. Ayni sayım sonuçlarına göre 0 - 100 dönüm arasında toprak sahibi çiftçi ailelerinin toplam çiftçilerin % 88,5 % 90'ının teşkil ettikleri ortaya çıkmaktadır. Buna karşılık 5000 dönümden yukarı mülk sahiplerinin sadece 491 aileden ibaret olduğu tespit edilmiştir.

Bu gayri adil mülkiyet dağılışı, toprağın korunması, değerlendirilmesi ve tarımda prodüktivitenin artmasını engelleyici sonuçlar doğurmaktadır. Toprak mülkiyeti diğer mülkiyetlerle kıyaslanmıyacak özellikler taşımaktadır. Her şeyden önce, bir ülkenin tarıma elverişli toprakları sınırlıdır ve arttırılması mümkün değildir. O halde, tarım topraklarının toplum ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde kullanılması ve değerlendirilmesi zorunludur. Meseleye bu açıdan bakıldığında toprak sahibi toprağını dilediği gibi kullanmak, terk veya tahrip etmek yetkisine sahip olamaz. Bu bakımdan mülk sahibi, toplum adına elinde bulundurduğu toprakların iyi ve dikkatli bir bekçisi olmak zorundadır. Diğer bir deyimle toprağı hertürlü tabiî tahriplere karşı korumak, değerlendirmek ve verimini arttırmak suretiyle en rasyonel bir şekilde kullanmakla görevlidir.

Bu görevin yapılamadığı, yani toprağın rasyonel bir şekilde kullanılmadığı ahvalde devlet toplum adına toprak mülkiyetini sınırlamak ve toprağı üzerinde çalışanların mülkü haline getirmekle yü-

→

kümlüdür. Nitekim Anayasamız da topraklarımızın rasyonel bir şekilde işletilmesini sağlamak amaciyle toprak mülkiyetinde değişiklik yapılmasını devlete görev olarak yüklemiştir. Toprak mülkiyetinde değişiklik yapılmasını öngören Anayasanın 37'inci maddesi aynen şöyledir :

«Devlet, toprağın verimli olarak işletilmesini gerçekleştirmek ve topraksız olan veya yeter toprağı bulunmıyan çiftçiye toprak sağlamak amaçlariyle gereken tedbirleri alır. Kanun, bu amaçlarla, değişik tarım bölgelerine ve çeşitlerine göre toprağın genişliğini gösterebilir. Devlet, çiftçinin işletme araçlarına sahibolmasını kolaylaştırır.»

Türkiye İşçi Partisi, toprak reformu yapıldığında, büyük toprak sahiplerinin elinde en çok 500 dönüm toprak bırakacak ve 500 dönümden fazlası topraksız, yada az topraklı köylüye dağıtacaktır.

PETROL İÇİN

Petrol sömürücülüğü konusunda Hükümetin sorumluluğu dolayısiyle Hükümet hakkındaki gensoru önergesi Adana Milletvekili Ali Karcı tarafından verilmiştir.

Önergede özetle «Petrol Kanunu ulusal çıkarlarımıza aykırıdır. Bu kanunun sonucu olarak, petrol şirketleri içişlerimize karışmakta, ulusal bağımsızlığımıza gölge düşürmektedir. Demirel Hükümeti yıllardır devam edegelen bu uydu politikasının, hem tatbikçisi hem de teşvikçisi durumundadır» denilmektedir.

Önergede, devamla, şu gerçekler açıklanmaktadır :

«Bugün, petrol kanununa göre, Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin yabancı kumpanyalardan alabildiği tü mhak tutarı sadece % 34 - 35'tir. Oysa ki, bu oran Kuveyt emirliğinde % 56, Suudi Arabistan krallığında % 57, İran şahlığında % 75'tir.

Yani şu anda devlet olarak, bu kumpanyalardan alabildiğimiz hak, şeyhlikler, şahlıklar, emirliklerden de azdır.

Bu kanun, nasıl, hangi kafa, hangi mantık, hangi bilgi ile çıktı, buna bir örnek vermek isteriz.

Söyleyeceklerimiz, Millet Meclisi Petrol Araştırma Komisyonu tutanaklarında mevcuttur. Petrol Komisyonunun bir üyesi olan ve 1954'de Petrol Kanunu müzakereleri sırasında DP. adına, Komisyon Sözcüsü olarak bu kanunu savunan Sayın Ekrem Alican şu itirafda bulunmuştur.

«Birader, kanundaki malî hükümleri atlamışız.»

Sayın Maliye Bakanı, Petrol Araştırma Komisyonunda sorulan transfer edebilecekleri döviz tutarı 10,88 dolardır.»

BÜTÇENİN TÜMÜ

1968 Devlet Bütçesinin Cumhuriyet Senatosunda yapılan görüşmeleri sırasında TİP Senatörü Fatma Hikmet İşmen yaptığı konuşmalarda parti görüşlerini açıklamış ve yapılan karşı tenkitlere, gerekli cevapları vermiştir.

TİP Senatörü Bütçenin tümü üzerinde yaptığı konuşmasında özellikle partinin iktisadî ve sosyal ilkelerini anlatarak Bütçenin hiç te halktan, emekten, ezilip hor görülenden yana olmadığını belirtmiştir. İşmen bu konuda şunları söylemiştir :

«Hükümetin kalkınmamız ve sanayileşmemiz konusundaki temel görüşü özel sektörcülüğü memleket ekonomisine hakim kılmaktır. Bunu plânda ve yıllık programda müşahade etmekteyiz. İkinci Beş Yıllık Plânda sanayi sektörünün özel teşebbüse devredileceği prensip olarak vazedilmiştir. Buna bağlı olarak özel sektör yatırımlarını plânda öngörülen miktara çıkarabilmek için kamu sektöründen bu sektöre, 5 yıllık devre içinde 2 milyar 800 milyon liralık bir kaynak transferi yapılacağı belirtilmiştir. Dediklerimizi özetleyecek olursak; AP iktidarının kalkınma stratejisi, plânı ve programı çıkmaz bir yoldur.»

TİP'den haberler

(12 den devam)

OSMANİYE OLAYLARI TİP'İ ŞAŞIRTMADI

Son Osmaniye olayları dolayısile fikrini soran gazetecilere Nihat Sargın bu sözleri söyle miştir.

Osmaniye'de patlak veren olaylar Türkiye İşçi Partilileri şaşırtmamıştır. Anayasa dışı toprak ağalığı sisteminin en yoğun şekilde hüküm sürdüğü Osmaniyede, ağaların finanse ettiği ve kışkırttığı bir faşist grup daha 1965 seçimleri sırasında Partimizin tertiplediği bir mitingi baltalamıya teşebbüs etmiş ve kısa süre önce de yeni ilçe lokalinin açılış töreni sırasında taşlı sopalı saldırılara cüret etmişti. Polis ve Adliyenin gözü önünde cereyan eden bu kaba kuvvet gösterilerine karşı ciddi hiçbir tedbirin alınmayışı «komünizmle mücadele derneği» denen faşist teşekkülün mensubu zorbaların cüretlerini daha da arttırdıklarını göstermektedir. Aslında din ve dindarlıkla ilgisi olmayan olayların gerisinde, sömürücü ağa sınıfının ve bunlara bağlı gericilerin, Anayasada yazılı haklarına sahip çıkmak isteyen emekçi köylülerden korkuları, onları sindirebilmek için zorla bahaneler icadile dikkatleri başka taraflara çekmek isteyen tahrikçiliği ve şimdiye kadarki saldırıları hoşgörü ile karşılayan iktidarın destekleyici, teşvik edişi tutumu yatmaktadır.

ALİ KURT BERAAT ETTİ

Başbakan Demirel'e hakaret ettiği iddiası ile mahkemeye verilen TİP Konya İl Başkanı Ali Kurt beraat etmiş bulunmaktadır. Ali Kurt, 22 Temmuz 1967 günü Hükümet meydanında yapılan bir AP. mitinginde konuşan Demirel'e bazı gerçekleri hatırlattığı için mahkemeye verilmiştir. Kurt, beraat kararından sonra mücadelesine devam edeceğini açıklamıştır.

BAFADA AVLANMAK SERBEST

Son günlerde, Bafa gölünde balık avlayan Sökeli köylülerin kurşunlanması üzerine tekrar aktüel hale gelen, Bafa gölünün mülkiyet durumu ile ilgili olarak, bu konuda yerinde incelemelerden sonra, İzmir Milletvekili arkadaşımız Cemal Hakkı Selek'in Başbakanlık'a ilettiği soru önergesine, kısa süre önce cevap verilmiştir.

Bu cevaba göre olayların yaratıcısı Özbaş ailesi, Bafa gölü üzerindeki Balat dalyanı üzerinde intifa hakkına sahiptir; ancak, Balat dalyanı üzerinde balık avlamağa maksur ve münhasır olan bu intifa hakkı, Başbakanlık cevabında da belirtildiği üzere, Bafa gölünün Balat dalyanı dışındaki kısmına şâmil değildir. Bu demektir ki yurttaşlarımız, Bafa gölünde, 1295 tarihli Zabıta-i Saydiye Nizamnamesinin hükümlerini yerine getirerek balık avlamakta serbestirler.

Böylece, bunun dışında yapılan bütün işlemlerin yolsuz ve kanunsuz olduğu ve emekçi vatandaşların haklılığı, bir kere daha sabit olmuştur.

DUYURU

«TİP Haberleri» nin ilk üç sayısı tükenmiş bulunmaktadır. Bu bakımdan abone arkadaşların, TİP haberlerini duyuracakları arkadaşlara bu durumu belirtmelerini önemle rica ederiz.

EMEKÇİ HALKTAN PARTİSİNE

« Otuz beş sene ırgatlık yaptım.. »

Sayın Nihat Bey;

Adresime gönderdiğiniz TİP haberleri yayınlarını dikkatle okuyorum.

Vatan ve milletimizin selâmeti için siz kıymetli düşünürlerimiz, kıymetli TİP önderlerimiz, kıymetli emekçi vatandaşlarımız;

Hepinizi en derin saygıyla selâmlarım.

TİP olmanın sevinci içindeyim. Niçin mi diyeceksiniz. Kısaca özetleyeyim :

Aklımın erdiği 1948 senesinden bu yana kadar iktidara gelen hiç bir hükümet, biz emekçilere toprak reformu yapacağız demedi. Binlerce dekar toprağı olan kabadayı kalıntıları, fakir halkımızı boğazı tokluğuna köle gibi çalıştırdığını. Tütün tüccarları. Nasıl para bulup, Nasıl tütün üreticilerini soydukları-nı. Köşkleri, apartımanları kimler nasıl yapıp, nasıl kurduklarını, birde memleketimize. Dünya tarihinden hiç bir zaman silinmeyecek. Emperyalist Amerikan katil uşaklarını, petrollerimizi, madenlerimizi, içteki ve dıştaki emperyalistlerle birleşerek fakir halkımızı nasıl sömürdüklerini. Hep bunları TİP önderleri biz emekçilere duyurdu. Ve iki yüz elliye yakın iktidar yöneticisi, 15 on beş TİP milletvekiline cevab veremedi. Ve hiçbir zaman veremeyecektirde.

Sayın kıymetli yazarımız. TİP sayın milletvekilimiz Çetin Altan.

Tek bir serçe parmağı yetip de artmaktadır bile. Emekçi halkımızın nasıl soyulduğunu tek tek yüzlerine vurarak anlatmaktadır.

İktidarın tek yolu Çetin Altan'ın dokunulmazlığını kaldırmakmış. Oppala...

«Hangi çılgın sana zincir vuracakmış, şaşarım.»

Altın kalbli, kıymetli yazar Çetin Altan. Sen bu otuz milyonun düşünürüyle, gençliğile, emekçisi ile altın kalbindesin.

Tam otuz beş sene ırgatlık yaptım. Altı kardeş tek bir odada yatıyorduk. Sene 1948. Bir akşam evde zavallı annemi ağlarken buldum. İşe giderken kardeşlerimden sakladığı yarım kilo toz şekeri sap evimizin saçağına o günde yağan yağmur eritmişti.

Kardeşlerinden sakladım yağmur da eritti diye hüngür hüngür ağlıyordu. Bilirim babam kasaba ekmeği getirdiği vakit köy ekmeği ile katık edip yediğimi.

Dedelerimiz bu vatanı emperyalistlerden kurtardı. Emparyalistlere vermek için değil. Biz herkezin görüşüne, bilgisine, inancına saygılı kalırız. Amma, hürriyetine, emeğine engel olanlara asla. Ve onun için hiç bir zaman bu ikinci millî savaşımızı TİP saflarında toplanarak en kısa zamanda kazanacağız.

Düşünürlerimizi, önderlerimizi, emekçilerimizi saygıyla selâmlarım.

Hayrettin Cengiz - Danimarka

« Arkadaşlarımı aydınlatıyorum... »

Sayın TİP meslektaşlarımız;

Evvelâ selâm eylerim. Göndermiş olduğunuz pusulanız aldım, okudum. Zaten Cumhuriyet Gazetesi'ne aboneliyim. Daim, Sayın Mehmet Ali Aybar'ın gezilerini takip ediyorum ve burada çalışıyorum ve arkadaşları aydınlatıyorum.

Ebubekir alindeki malı fakıra verdi. Peygamberimizin zamanların hatırlatıyorum ve destekleyen çok. Kendim Kırşehirliyim. Türkiyeye döndüğüm zamanda çalışacağıma söz veriyorum. Bu millet karanlıktan kurtulacak bir gün ve gazetemi bir an evvel gönderin ve abone parasını açıklayın selâmlar hoşcakal.

İhsan Turgut

« Bizi köle gibi çalıştırıyorlar... »

Sayın Çetin ağabeyciğim, selâmlarımı sunar, hürmetle ellerinden sıkarım. Bizler işçi bir vatandaş olarak seni ve meclisi her an için hatırımızdan çıkmıyorsunuz.

Sayın abiciğim, bizler fırıncı işçisi olarak, işverenlere köle gibi hizmet ediyoruz. Yanlarında çalıştığımız anda baskı ve küfürle, kötü sözlerle işkence ediyorlar.

Kanımızı ve canımızı, bütün varlığımızı, işverenlerin elinde esir gibiyiz.

Bay Çetin abeyciğim, biz fırın işçisi olarak 24 saat çalışıyoruz ve çalışmadığımız zaman iş verenler işi bıraktırıp ve paramızı vermiyorlar. Burada işverenle 8 saat diye anlaştılar ve kanunu hiç tâbi etmiyorlar.

Sayın abeycim, bu kanun yalnız Ankaradamı? Biz İzmirde 24 saat çalışıyoruz. Bunu sizin ve meclisin biraz yardımını istiyoruz.

İzmir gıda madde sandikası işverenlerle anlaşmışlar bizi köle gibi çalıştırıyorlar. Ay otuz oldumu sendika parası kesiyorlar. Ginede bize yardımları olmuyor. Abeyciğim, bu yazımızın karşılığını yakın zamanda gaztelere vermenizi çok çok rica ederim.

Sayın abeyciğim eğer size güvencimiz olmasa, bu yazıya hiç lüzum yoktu. Ama siz oldukça bizim gibi işçilerin sırtı yere gelmez.

Bir İzmir Belediye Ekmek Faprikasında on üç gün çalışmışlığım var. yarısına verdiler yarısını da vermediler.

Burada sözlerimi son verirken, hürmetle ellerinden sıkarım.

İmza okunamadı

Yeni TİP üyeleri

Sayın Mehmet Ali AYBAR TİP Genel Başkanı

ANKARA

Bendeniz kırkaltıdan beri demirkırat partisine hizmet etmişti Sene 1960; teki inkilaptan sonra Adelet partisine geçmiştir; Yani kendi köyümde partiyi kurmak cesaretini kendiniz göstermiştir.

Şimdi ise Adalet Partisinin tutum ve hareketlerini benimsemiyerek İşçi partisine 120, gişi ile geçmek istiyorum eyerki bu mektubumun zatınız tarafında kabul edilirse derhal basına vermenizi en Derin saygılarımla arzu etmekle beraber edereseme gerek mektupla ve gerek basınla cevap vermenizi dilerim.

Ederes : İsmail UYGUN — Kayabaşı Köyünden

İslahiye Gaziantep

Aybar :

« Atatürk Türkiyesi, Saygon Hükûmeti'ne yardım edemez...»

Güney Vietnam'a Türk Hükümeti tarafından yardım yapılması teklifinin, Dışişleri Bakanlığında «olumlu» karşılandığı yolundaki bakanlık açıklaması üzerine, TİP Genel Başkanı Mehmet Ali AYBAR, aşağıdaki demeci vermiştir :

Vietnam'da bir millet hürriyeti için kahramanca 22 yıldır savaşıyor. Fransız sömürgeciliğinden kurtulduktan sonra Amerikanın saldırısına uğradı. Amerika, Cenevre anlaşmasını çiğneyerek güneyde bir de kukla hükümet kurdu. Bu kukla hükümet, damat Ferit hükümeti ile dahi kıyaslanamaz. Yıllardır Amerikanın emriyle kendi halkını ezmektedir. Amerikanın, insanlık dışı, hak hukuk dışı, ve nepalmli, fosforlu, bilyalı bombalarla, zehirli gazlarla çocukları, kadın ve ihtiyarları öldürmesine, onlara işkence etmesine aracılık yapmaktadır.

Russell Mahkemesi daimi komite üyesi sıfatıyla Hanoi'den aldığım bir telgrafta, Amerikalıların Hue'de zehirli gazla sivil halkı kırdığı bildirilmektedir.

İşte bu kukla Güney Vietnam hükümetinin yardım isteği Dışişleri Bakanlığında olumlu bir şekilde inceleniyormuş; ve şimdiden Sağlık Bakanlığı 200 litrelik kolera ve tifo serumunu Güney Vietnam emrine vermiş...

Bu, utanç verici olduğu kadar endişe de uyandıran bir olaydır. Napalmli, fosforlu ve bilyalı bombalarla, zehirli gazlarla halkı kırıp yakan, öldüren Amerikalılardır; onların emrindeki Güney Vietnam hükümetidir. Güney Vietnam hükümeti ve Amerikaya yardım, Katillere yardım etmektir. Yaralı Vietnam halkına elbet yardım edilmelidir. Fakat bu yardım, milletlerarası Kızıl Haç eliyle Milli Kurtuluş Cephesine ve Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'ne yapılmalıdır. Yardımlar halka fiilen ancak bu yoldan ulaşabilir. Kukla Güney Vietnam hükümeti, Saygon şehrine bile tamamiyle hakim durumda değildir.

Hükümetin, Güney Vietnam kukla hükümetinden gelen bir yardım istemini, olumlu şekilde incelemesini şiddetle protesto eder, bu vesileyle halkımızı bir kere daha uyarmak isteriz :

Amerikalılar, müttefiklerinden Vietnam savaşına asker göndermelerini, yardım etmelerini istemektedir. Türkiyeden de istemiş olmaları ihtimal dışında değildir. Geçen yıl hükümet Vietnam'a gözlemci göndermeyi tasarlamış, fakat Türkiye İşçi Partisi'nin meseleyi kamu oyuna duyurması üzerine bundan vazgeçmek zorunda kalmıştı. Şimdi Güneye yardım isteğiyle, bu işin daha büyük çapta yeniden tezgâhlanmasından endişe duymaktayız.

Beri yandan Güney Kore de, hükümete yardım taahhüdünü hatırlatmıştır. Bütün bunlar, Türkiyenin Amerikaya bağlı bir devlet olmasının sonuçlarıdır. Türkiye «tehlikeli alâkalar» dan kendisini bir an önce kurtarmalıdır. Tehlike her gün büyümektedir.

Mehmet Ali AYBAR

Mithatpaşa Cad. 63/1
Yenişehir — ANKARA

(1650) Sayın İzzettin Siliel
Cevdet Paşa Cad. 96
Bebek/İSTANBUL

